SJORS

van de Rebellenclub

10 FEBRUARI 1968
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 6

VAN ALLES WAT

ZOEKPLAATJE

Help deze sportieve wandelaar even op het goede pad. De letters op de wegwijzer zijn door een flauwe grappenmaker kriskras door elkaar gezet. Wie kan er vier goed klinkende Nederlandse plaatsnamen van maken?

Oplossing: Alkmaar, Kaatsheuvel, Culemborg, Amersfoort.

BIJ DE VOORPLAAT

Skelteren (of om in vaktaal te spreken: karting) is een jonge, internationale sport die steeds meer in de belangstelling komt. In onze streken tellen we al heel wat skelterbanen, skelterclubs en een skelterbond. Deze week vertellen we meer over deze uit Amerika overgewaaide, fascinerende behendigheidssport, die vooral bij jonge mensen erg in trek is. Op de bladzijden 16 en 17 vind je een uitgebreide reportage.

„Die man heeft zeker geen kaartje!"

FLITS

Onze dierkundige medewerker komt soms voor vreemde problemen te staan!

AFGHAAN

In Sjors nummer 50 in het artikel „Hondje kijken" geeft u als hoogtemaat van de Afghaanse windhond 68 cm op. Dat is onjuist. Het moet zijn: 68,5-73,5 bij reuen en vijf tot acht centimeter minder bij teven. Verder is de Afghaan waarschijnlijk een kruising tussen een geïmporteerde Perzische windhond en een inheemse berghond, vandaar dat lange haar. De tekening is ook niet best; daar lijkt de Afghaan meer op een poolhond. De Afghaan is ook niet verwaand, maar waardig en ontoeschietelijk.

Edgar Nooter, Hoofddorp

SPREUK VAN DE WEEK

Sjors is om boven je bed te hangen!

Paul van Hattum, Beverwijk

SJAAK

Sjors, zou je misschien eens een foto van Sjaak Swart kunnen plaatsen? Bij voorbaat bedankt.

Klaas Hettinga, Irnsum

Sjaak gaat hierbij, Klaas.

pak mee 't is winter!

GEEN WEER OM OP STRAAT TE SPELEN WÉL OM KNUS BIJ DE KACHEL TE PUZZELEN

DAAROM

DEZE 3 DUBBEL DIK HOUTEN LEGPUZZEL CADEAU

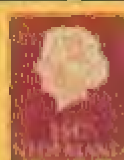
VOOR VRIENDEN VAN SJORS DIE EEN NIEUWE ABONNEE MAKEN

OPGELET: **JE HEBT VAST WEL EEN ONWETEND VRIENDJE DAT SJORS NOG NIET KENT. MAAK HEM VANDAAG NOG ABONNEE**

DOE HET ZO:

STUUR ONS EEN BRIEFKAARTJE MET ZIJN (EN JOUW) NAAM EN ADRES. DE LEGPUZZEL WORDT JE DAN BINNENKORT TOEGEZONDEN

NIEUWE ABONNEE:
NAAM ....
ADRES ....
PLAATS ....
GIRONR. ....
PROV. ....
OPGEGEVEN DOOR:
NAAM ....
ADRES ....
PLAATS ....
PROV. ....

ADMINISTRATIE SJORS
NASSAUPLEIN 3
HAARLEM

HIER MOET JE EVEN AAN DENKEN:

JE MOET ZELF ABONNEE VAN SJORS ZIJN. DEGENE DIE JE OPGEEFT MAG NOG GEEN ABONNEE ZIJN OF IN DE AFGELOPEN DRIE MAANDEN ZIJN GEWEEST. DE NIEUWE ABONNEE ZAL ZICH VOOR MINSTENS EEN KWARTAAL VERBINDEN. DE NIEUWE ABONNEE MAG ALLEEN OP EEN BRIEFKAART (ZIE VOORBEELD) WORDEN OPGEGEVEN. WEDERVERKOPERS VAN SJORS EN HUN HUISGENOTEN ZIJN VAN DEELNAME AAN DEZE ACTIE UITGESLOTEN.

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

ALLE MENSEN! DAT IS MIJN VRIEND KARA BEN NEMSI! KOM DICHTERBIJ!

HASSAN, BEN JE HET WERKELIJK?
WAT VOERT U HIER IN VREDESNAAM UIT, EFFENDI?

IK WOON DAARGINDS IN DAT HUIS. VOOR EEN POOSJE ALTHANS.
IK VERTREK MORGEN. DE BOOT HEEFT EEN BEETJE AVERIJ.

KOM VANAVOND BIJ ME OP VISITE! JE BENT WELKOM!

GRAAG. ALLEEN, IK BEN VERGETEN TE ZEGGEN DAT IK AL UITGENODIGD BEN. IN DATZELFDE HUIS.
DOOR WIE DAN?

EEN MAN UIT ISTANBUL. IK WEET NIET HOE HIJ HEET. HIJ HEEFT EEN VERDIEPING VAN DAT HUIS GEHUURD.

IK ZOU GRAAG MET JE MEEGAAN NAAR CAIRO, HASSAN. MAAR EERST MOET JE ME EEN DIENST BEWIJZEN.
VERTEL OP. WAT MOET IK VOOR JE DOEN?

DAT ZAL IK JE VANAVOND VERTELLEN. ALS JE ME KOMT OPZOEKEN.
AFGESPROKEN. ZODRA IK BIJ DIE VREEMDELING EN ZIJN VREEMDE KNECHT BEN GEWEEST, KOM IK NAAR JE TOE.

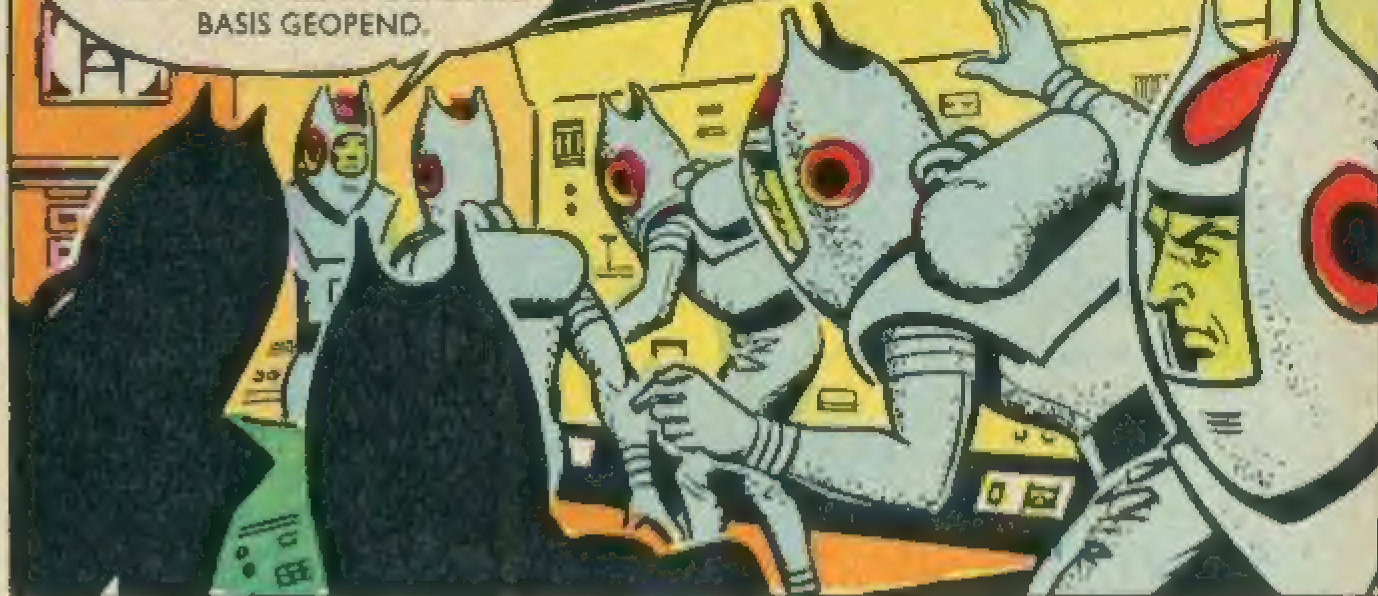

WAAROM IS DIE KNECHT ZO VREEMD?
O, HIJ SPREEKT ALLE TALEN EN ZINGT DE HELE DAG. HIJ SCHIJNT DIVERSE NATIONALITEITEN TE HEBBEN, MAAR WAT HIJ WERKELIJK IS, WEET IK NIET.

TOT VANAVOND, HASSAN!
TOT VANAVOND! JE KUNT OP ME REKENEN!

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

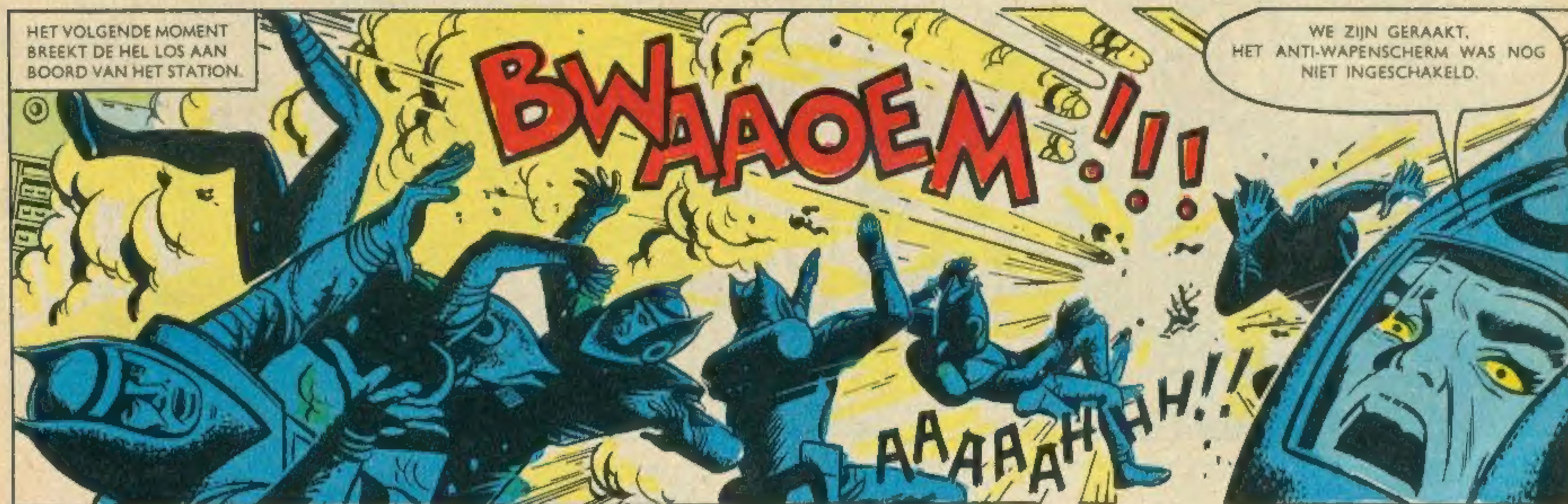

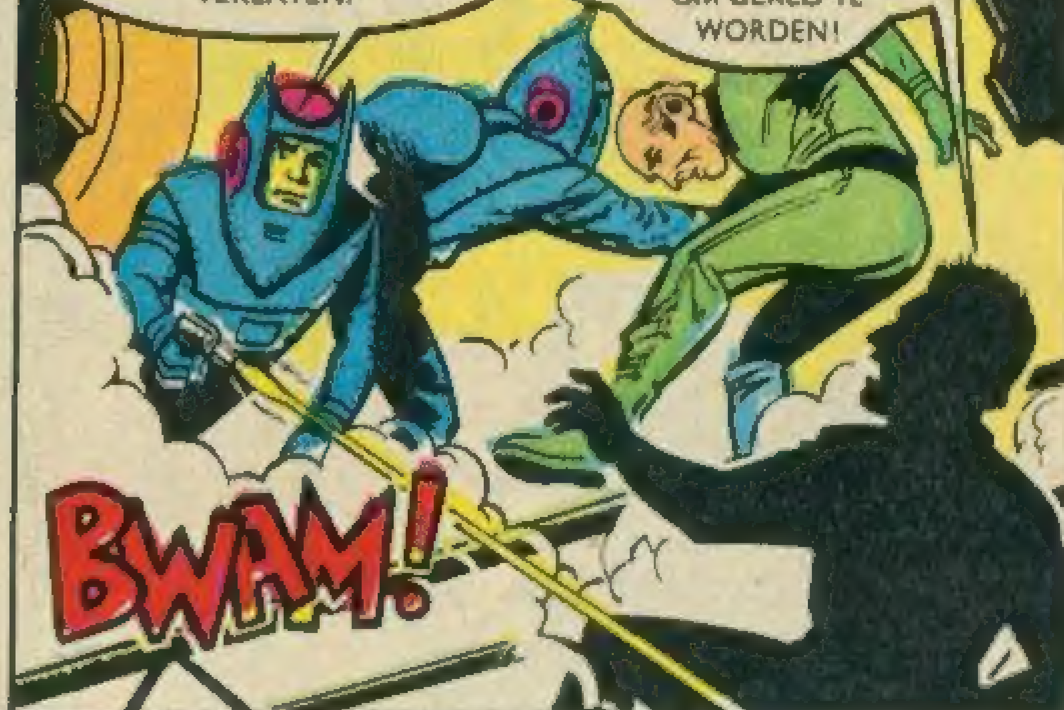

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

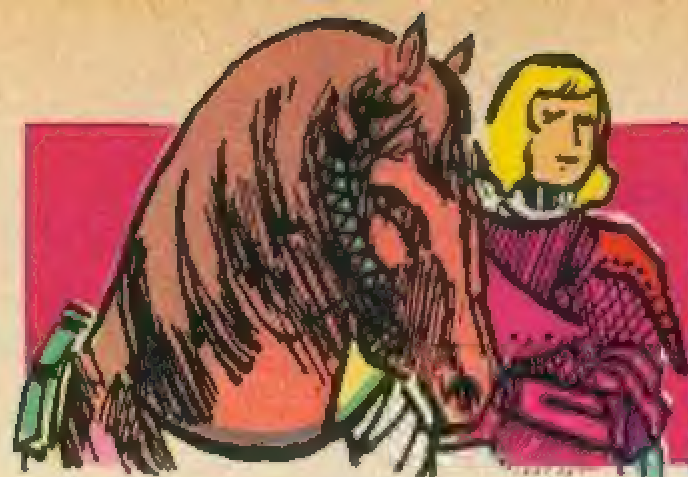

EEN AVONTUUR VAN RIDDER D'AMAURY

Wolfram heeft d'Amaury op een bedrieglijke manier verslagen in een tweegevecht.

DE

IJZEREN RING

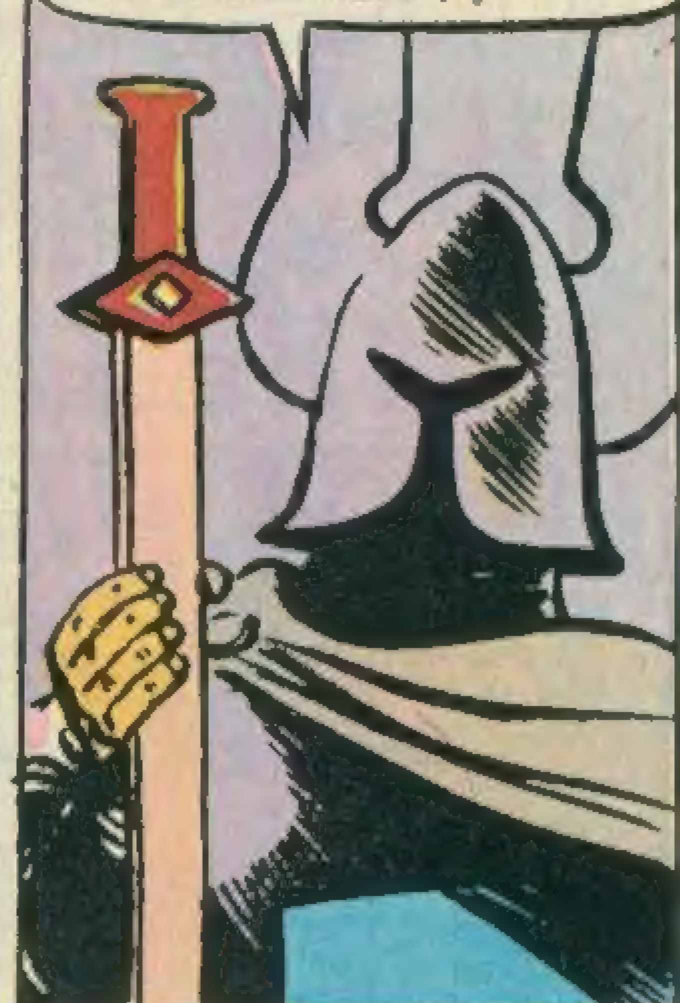

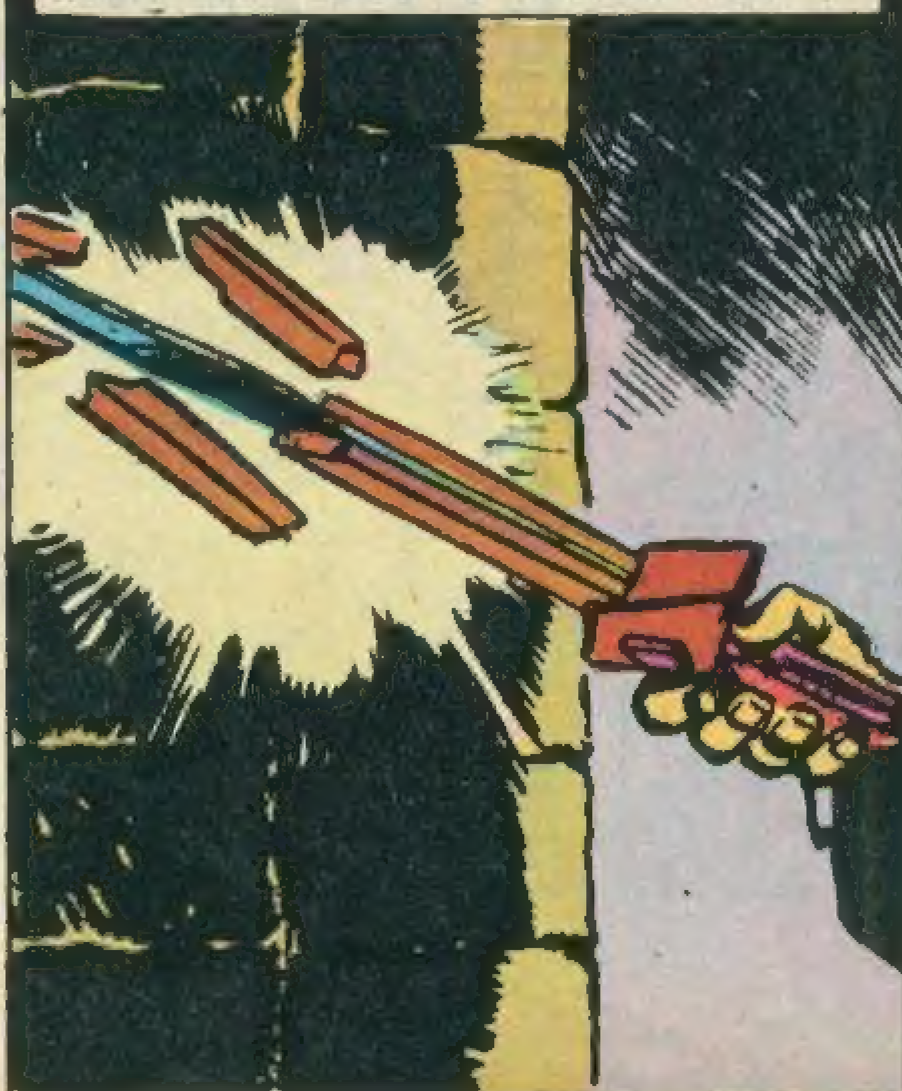

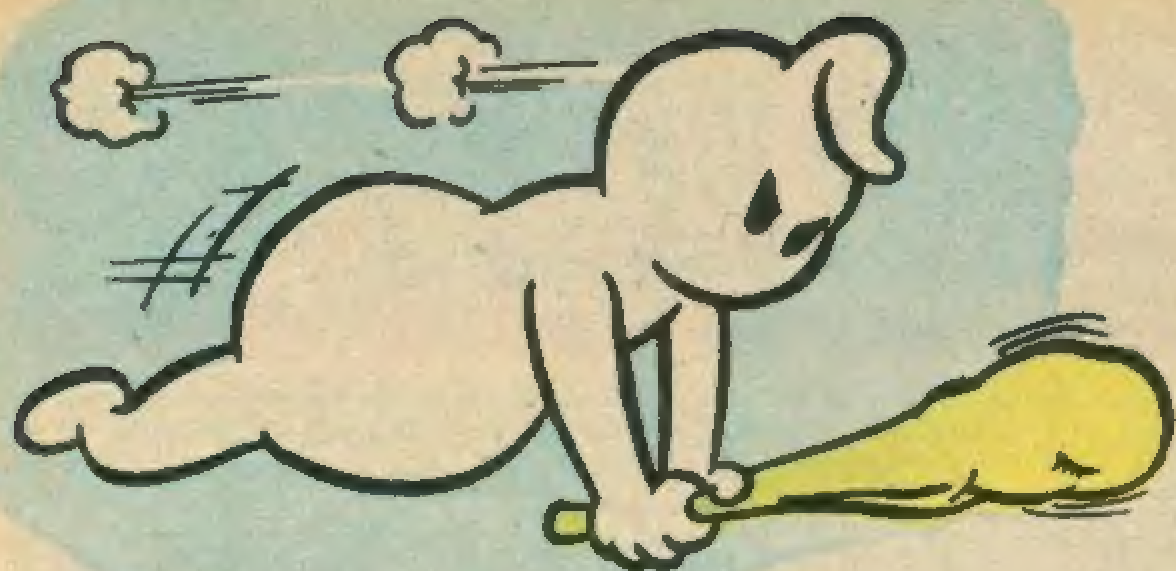

ARTHUR

ER HOEFT NOG MAAR ÉÉN PLAN BEKEKEN TE WORDEN, ALS...
NOG EEN SPRANKJE HOOP...
SSSJT
TJA, MAAR DEZE KEER HOOR IK TOCH ECHT IETS VREEMDS.
DAT KAN NIET. ER HOEFT HIER HELEMAAL NIEMAND TE ZIJN.

OPGEPAST, DAAR KOMT IEMAND AAN. WE MOETEN ONS VERSTOPPEN. WE HEBBEN OP DIT EILAND AL KENNISSEN GENOEG.
!!!
?

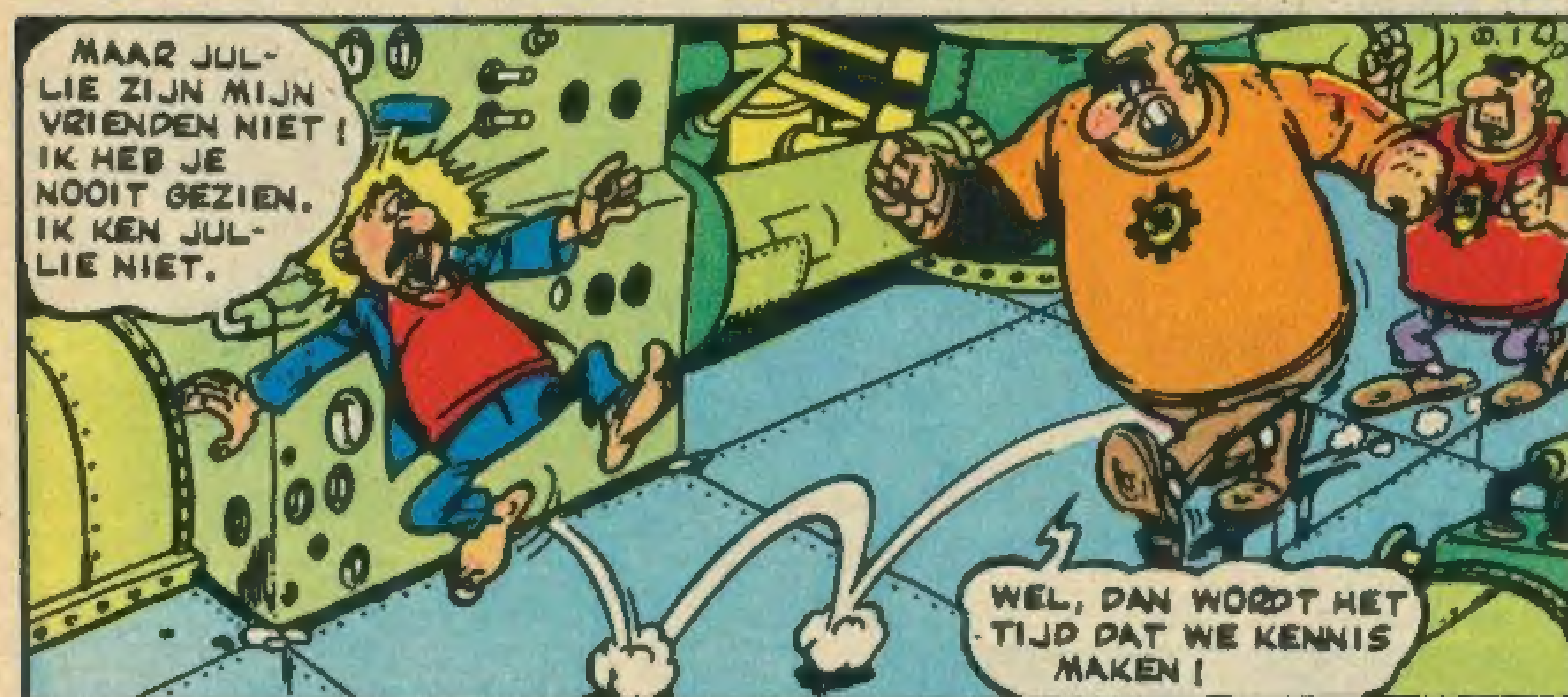
DIE TEKENINGEN! WAAR KOMEN DIE VANDAAN ?
WACHT EENS EVEN...
TRA-LA-LA-LA
!

VERDIEPT IN EEN MACHINE OM DE STREPEN VAN ZIJN PAK AF TE HALEN HEEFT DE INSPECTEUR NIETS IN DE GATEN.
GEWELDIG... IN EEN MUM VAN TIJD IS MIJN PAK ZO GOED ALS NIEUW.

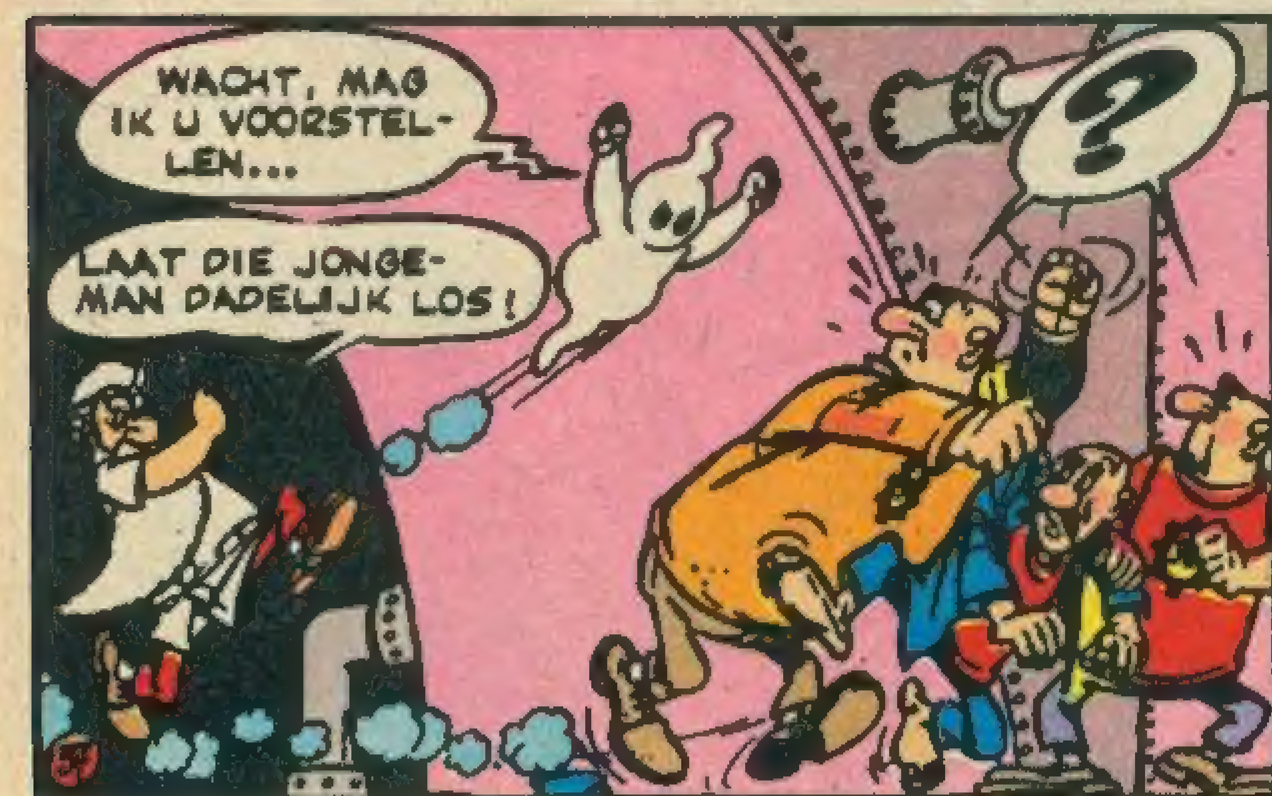
KIJK EENS, VRIENDEN, HOE IK BEN OPGEKNAPT EN DAT GEHEEL GRATIS!
AHUM!

MAAR JULLIE ZIJN MIJN VRIENDEN NIET! IK HEB JE NOOIT GEZIEN. IK KEN JULLIE NIET.
WEL, DAN WORDT HET TIJD DAT WE KENNIS MAKEN!

ALS DE INSPECTEUR MAAR NIET ALLES BEDERFT...
ALLEEN GEWELD KAN ONS REDDEN.
WEET JE DAT WEL ZEKER ?

WACHT, MAG IK U VOORSTELLEN...
LAAT DIE JONGEMAN DADELIJK LOS!
?

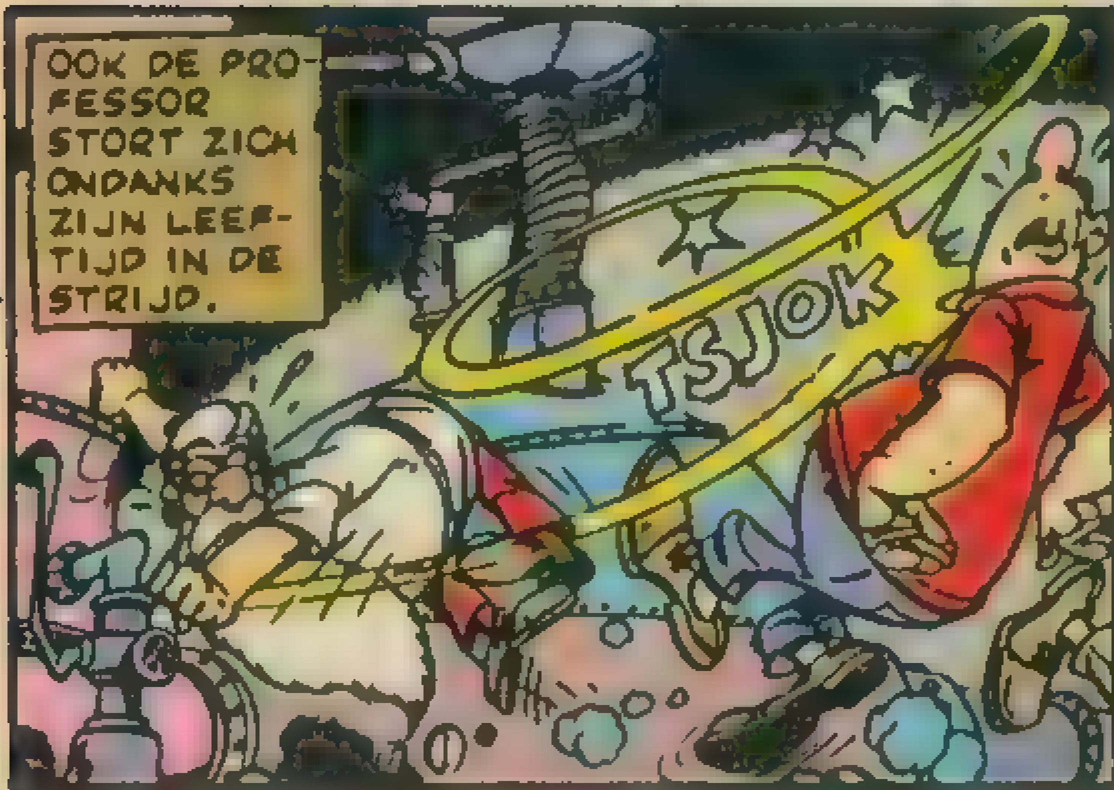
AUW!
HOP!
BOEM
SMAK
BING
HET ONVERMIJDELIJKE IS GESCHIED EN HET SPOOKJE TRACHT DE INSPECTEUR TE ONTZETTEN.

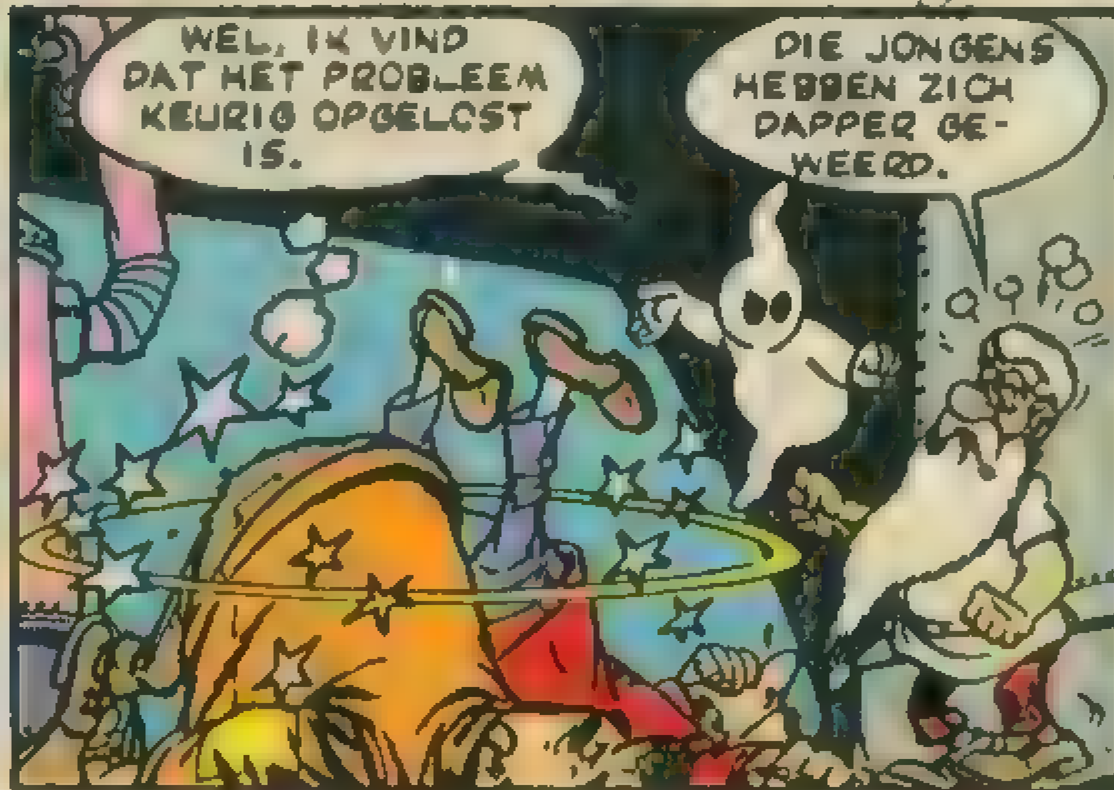

IK VRAAG ME AF OF ER ECHT GEEN ANDERE OPLOSSING IS.

EN DE RADDRAAIERS

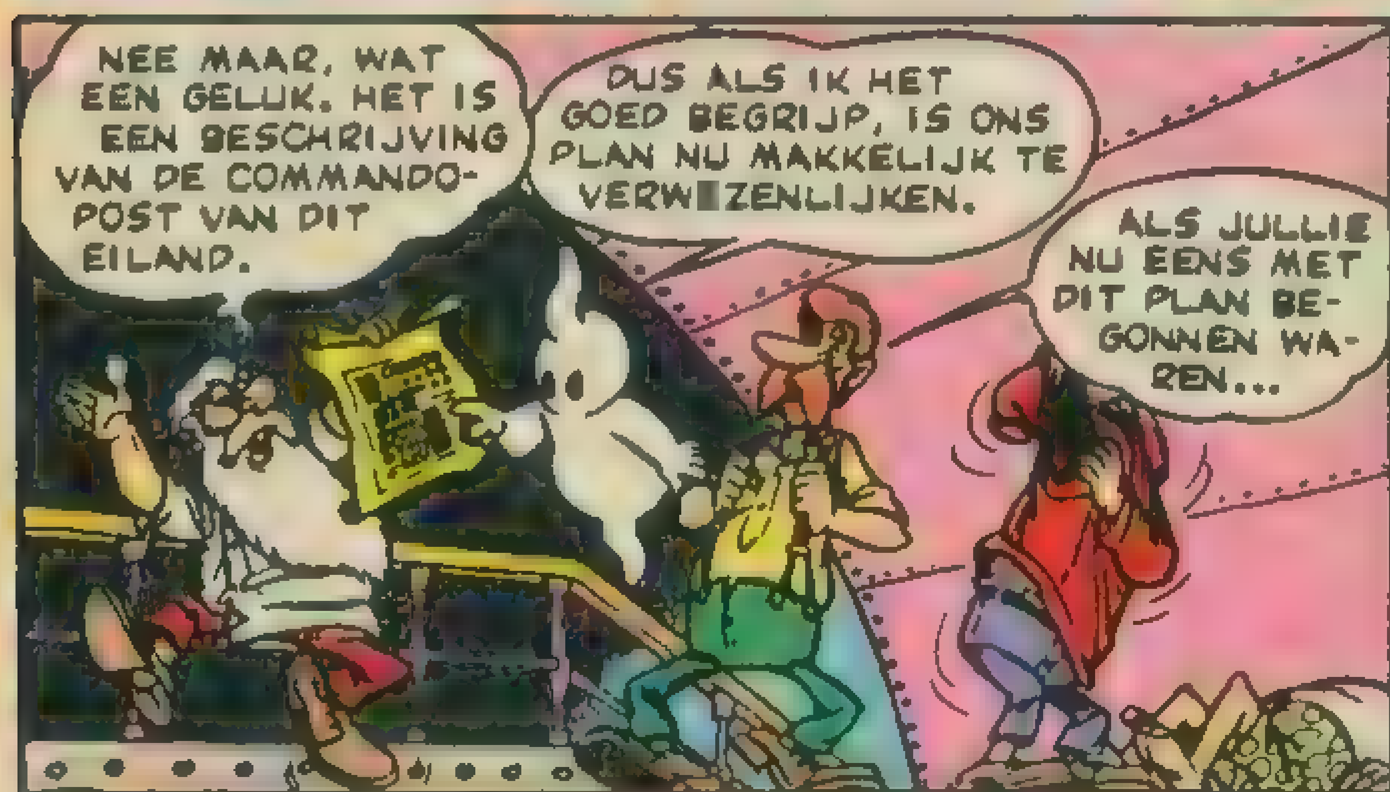

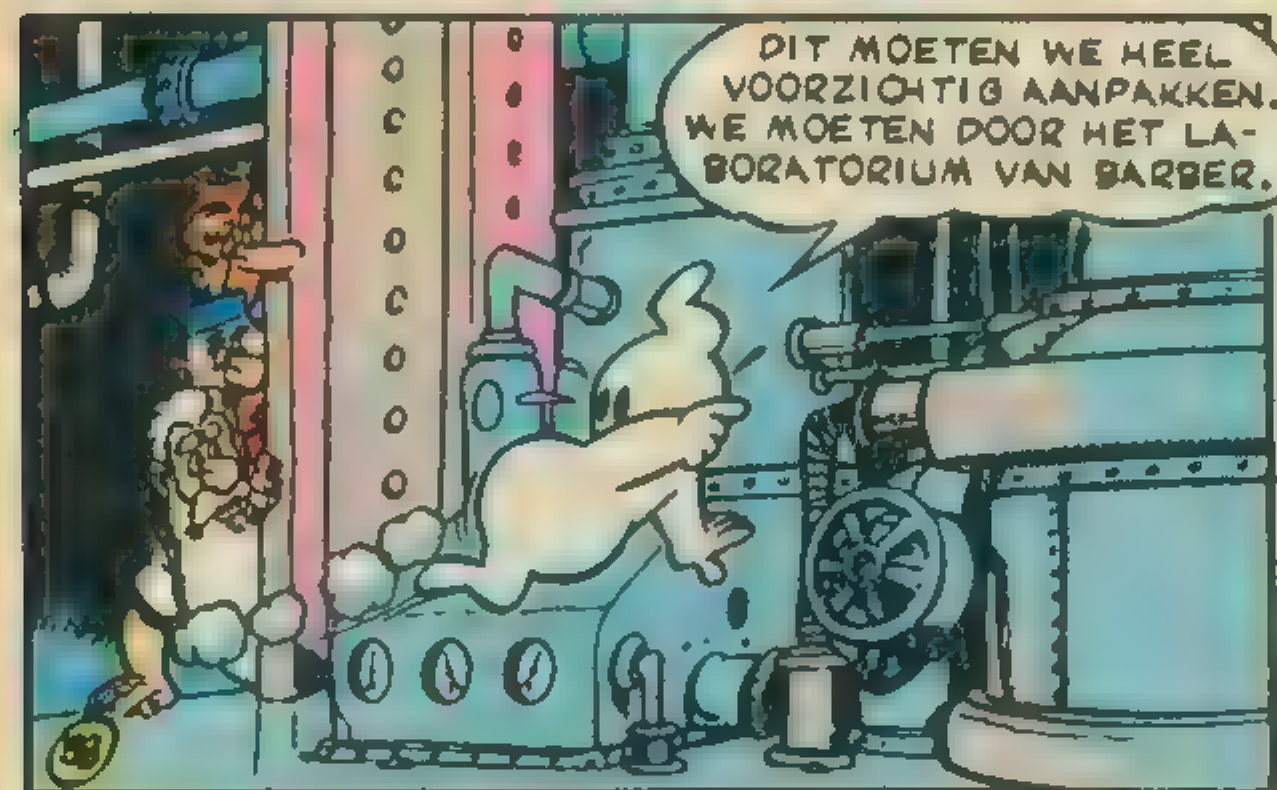

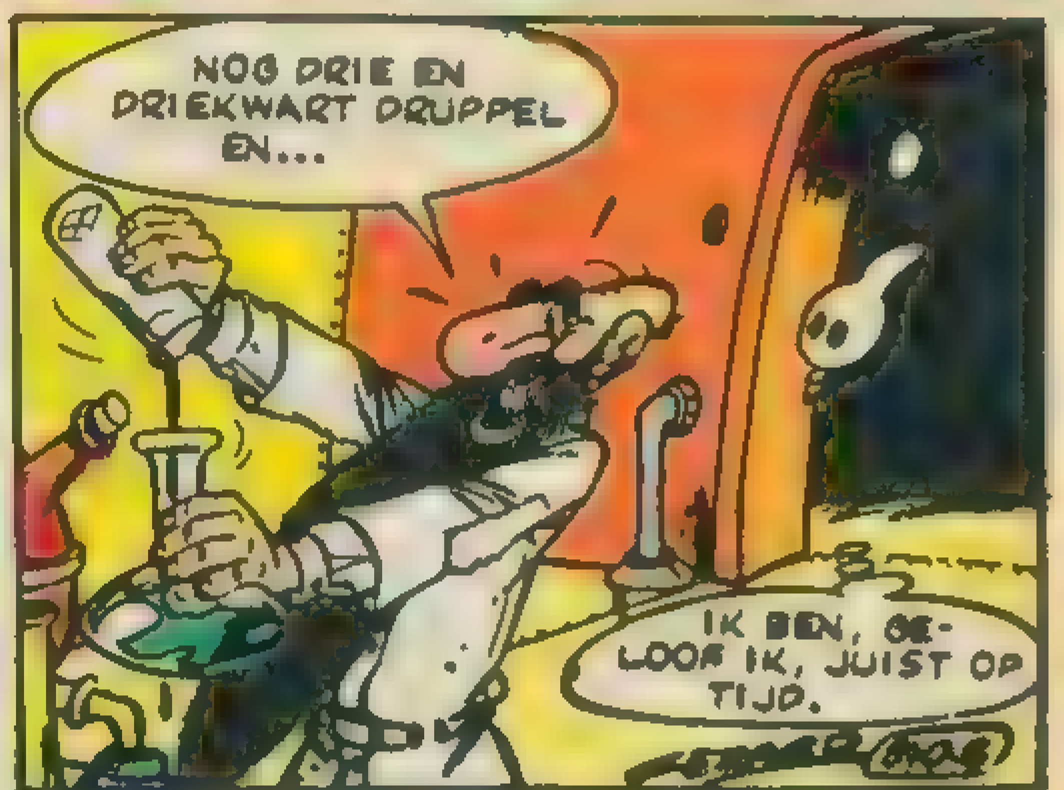

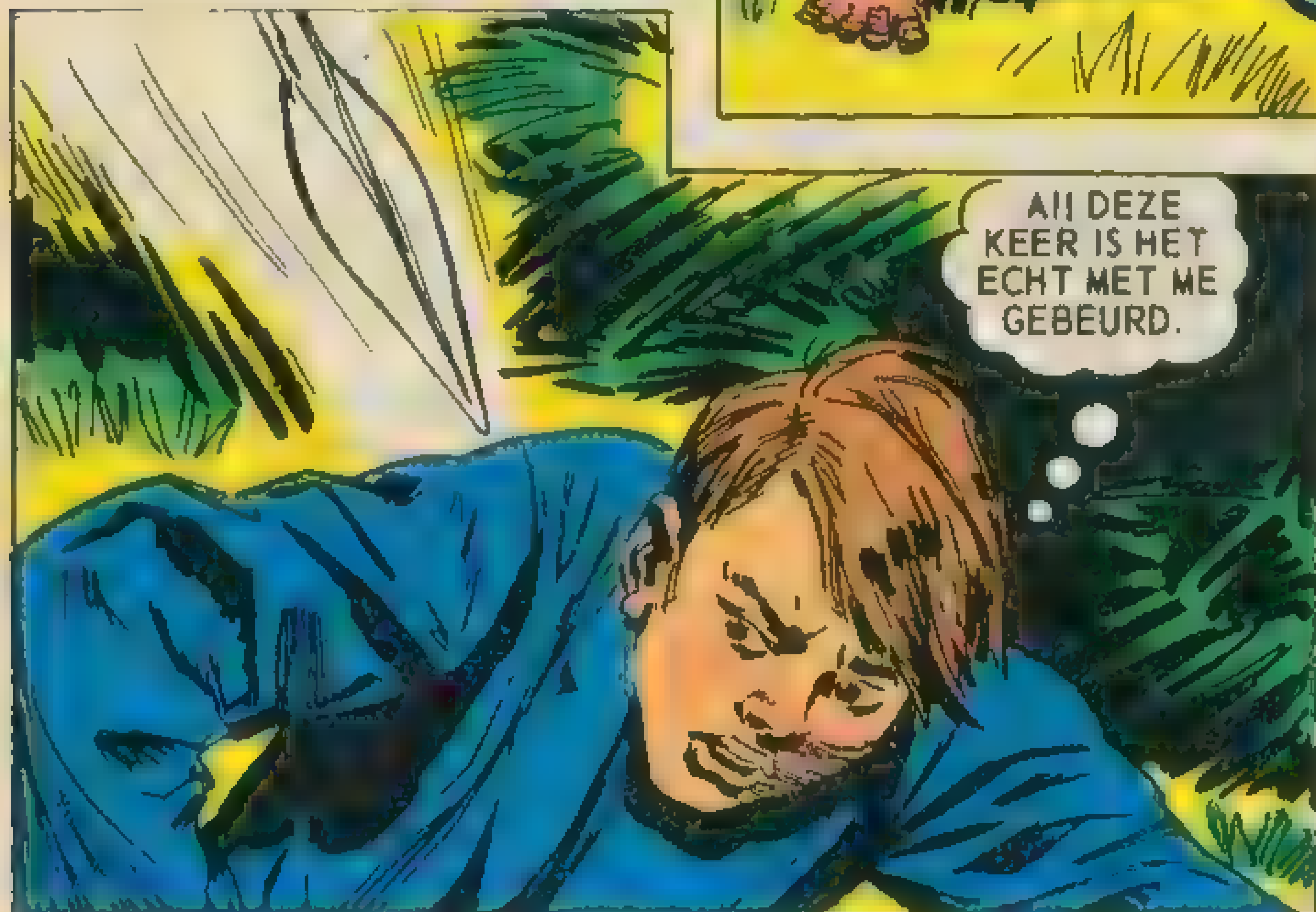

DE AVONTUREN VAN

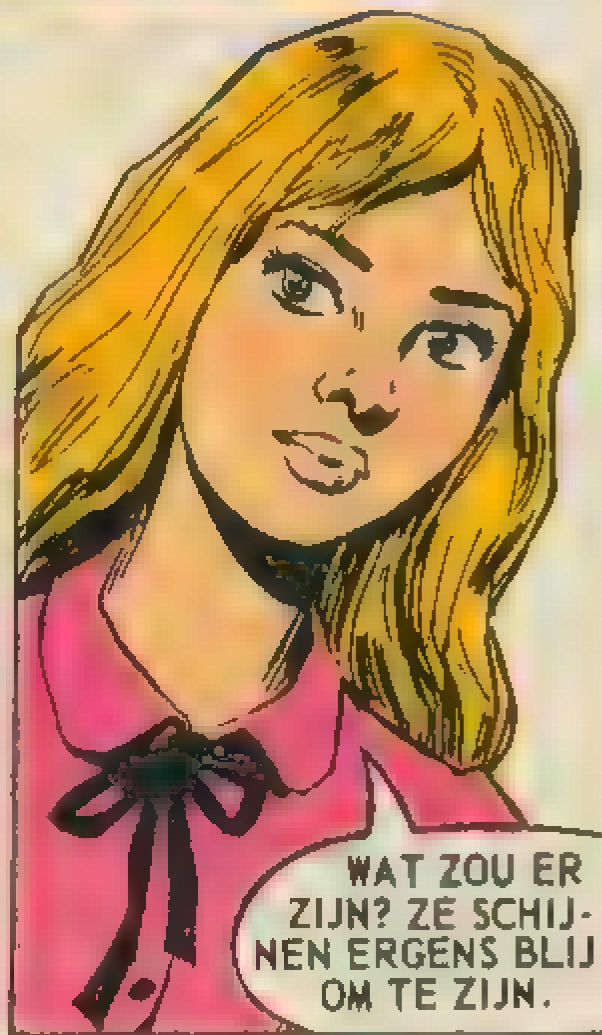
Jan en Julie en Pelorus Jack

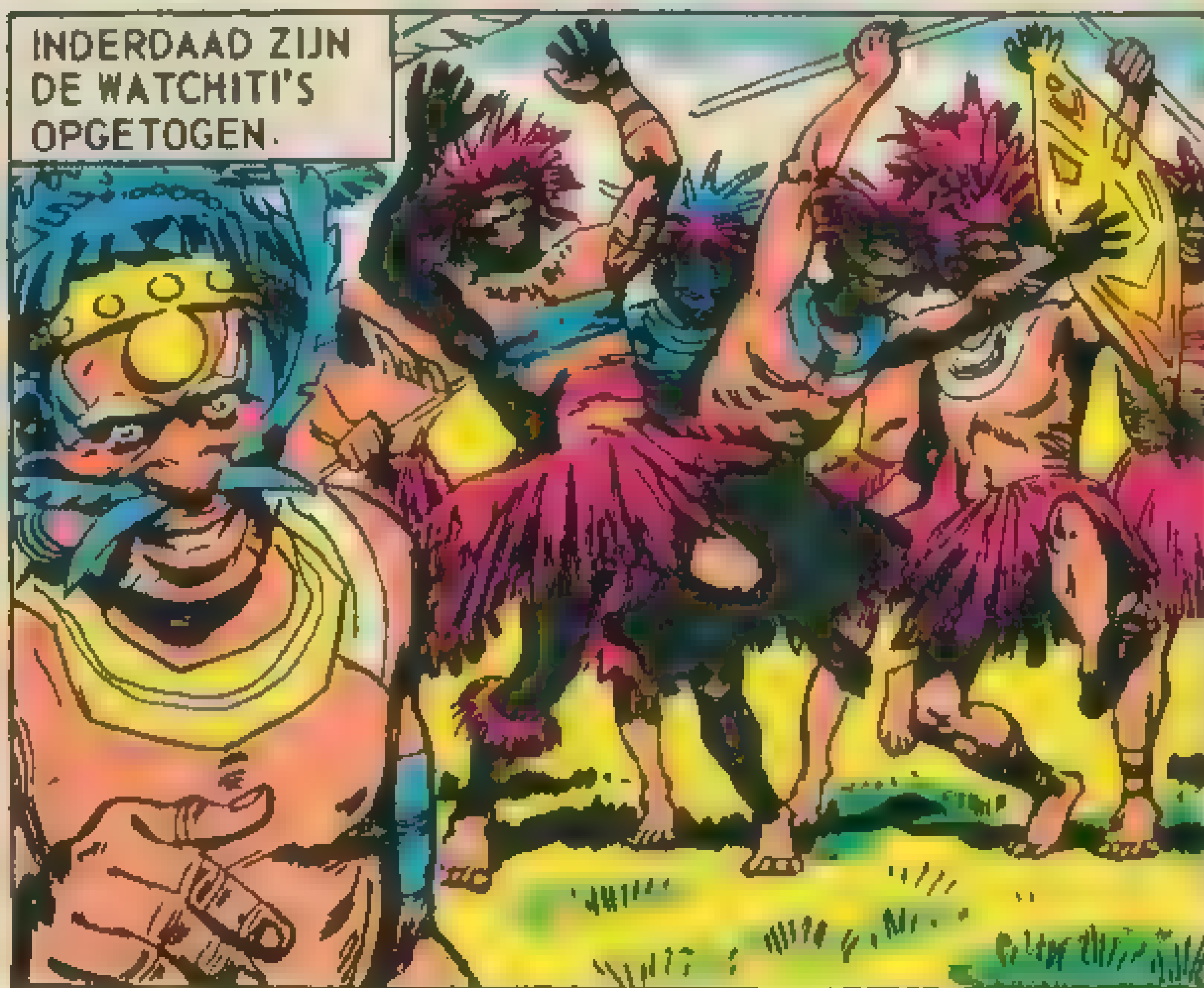

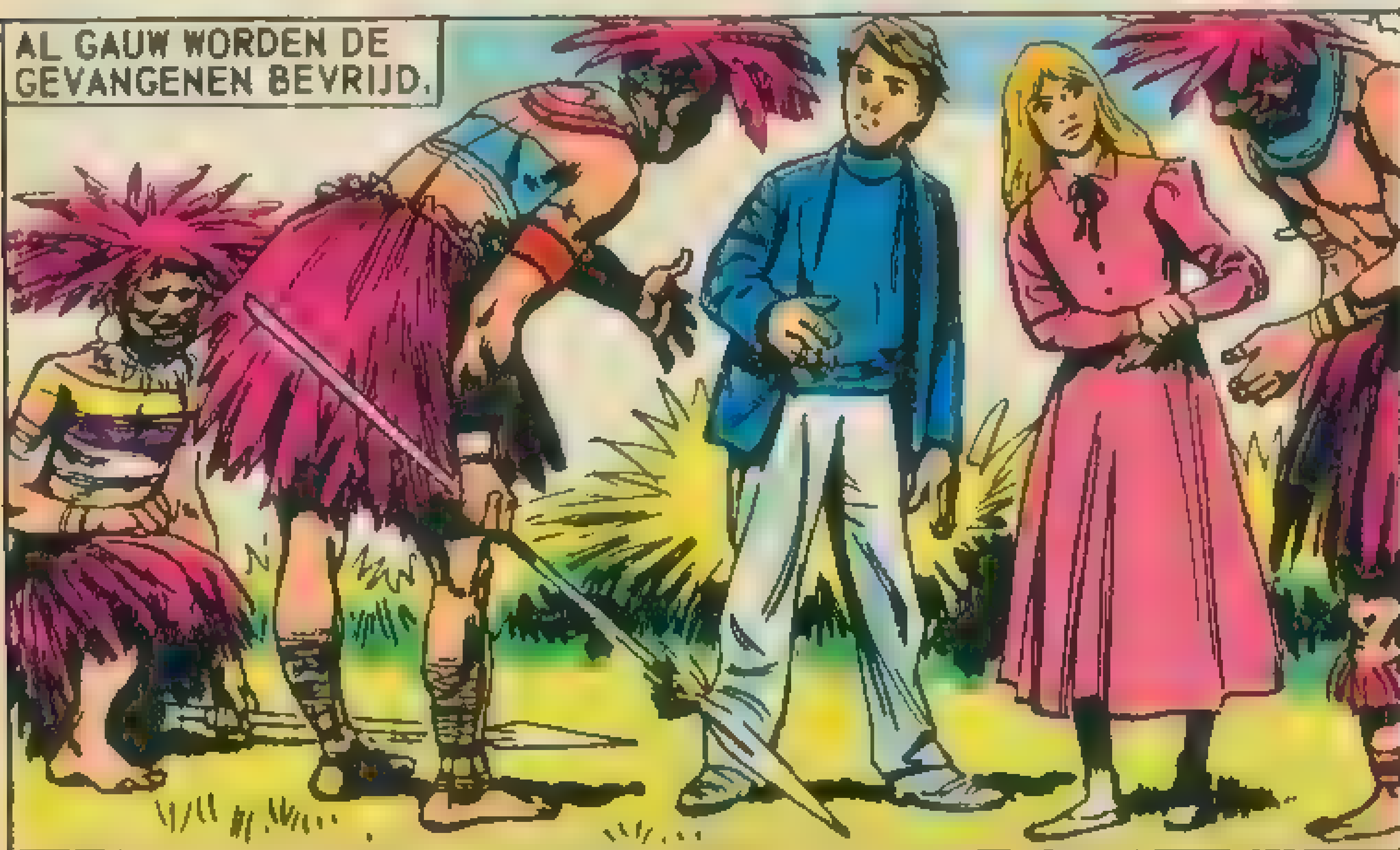

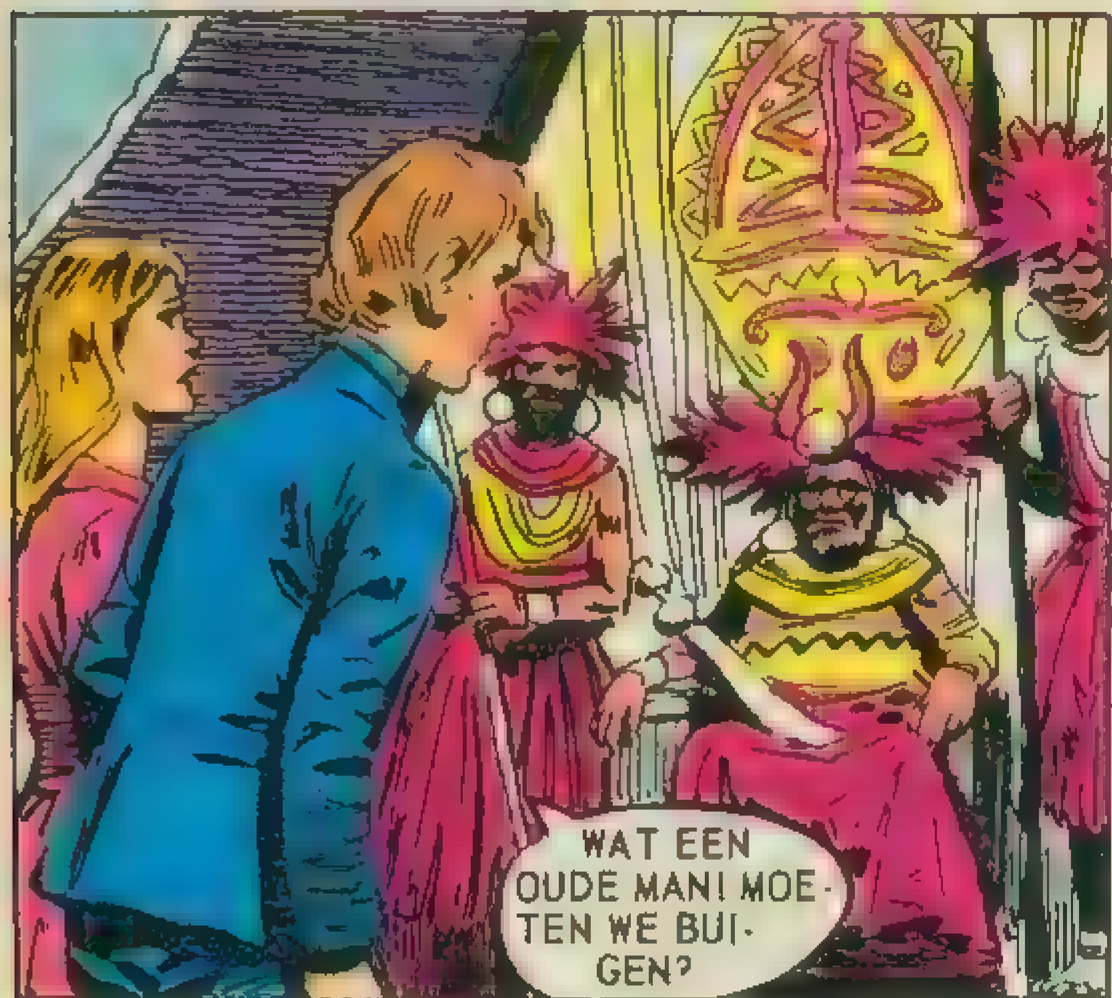

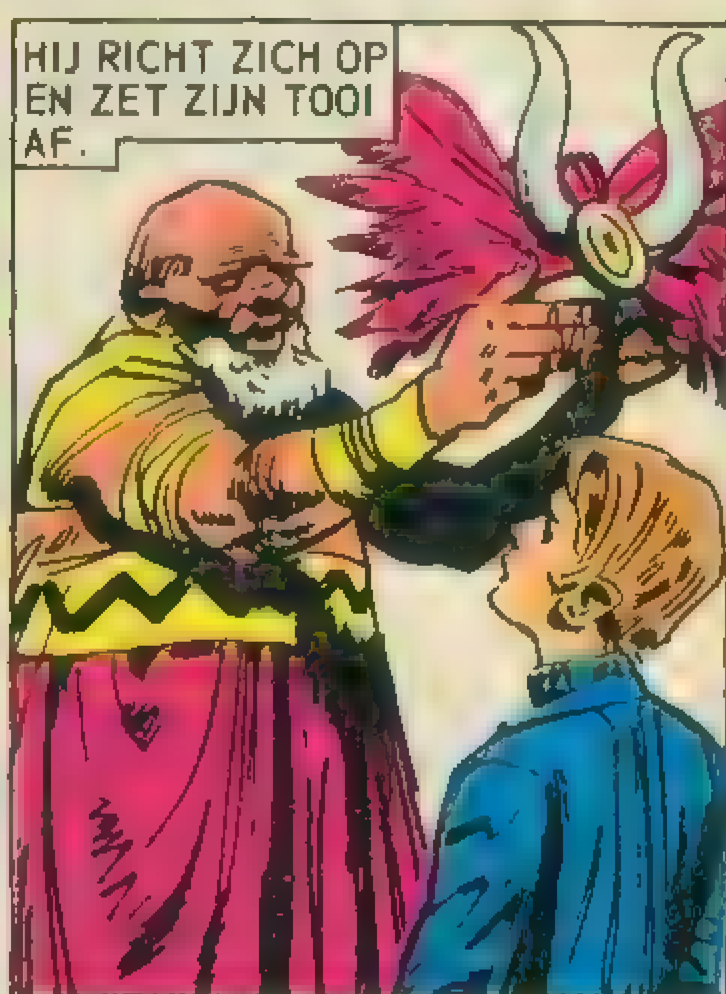

ZE NOEMEN JULLIE GOUDEN KINDEREN. JULLIE BLONDE HAAR SCHIJNT IETS BIJZONDERS TE ZIJN.

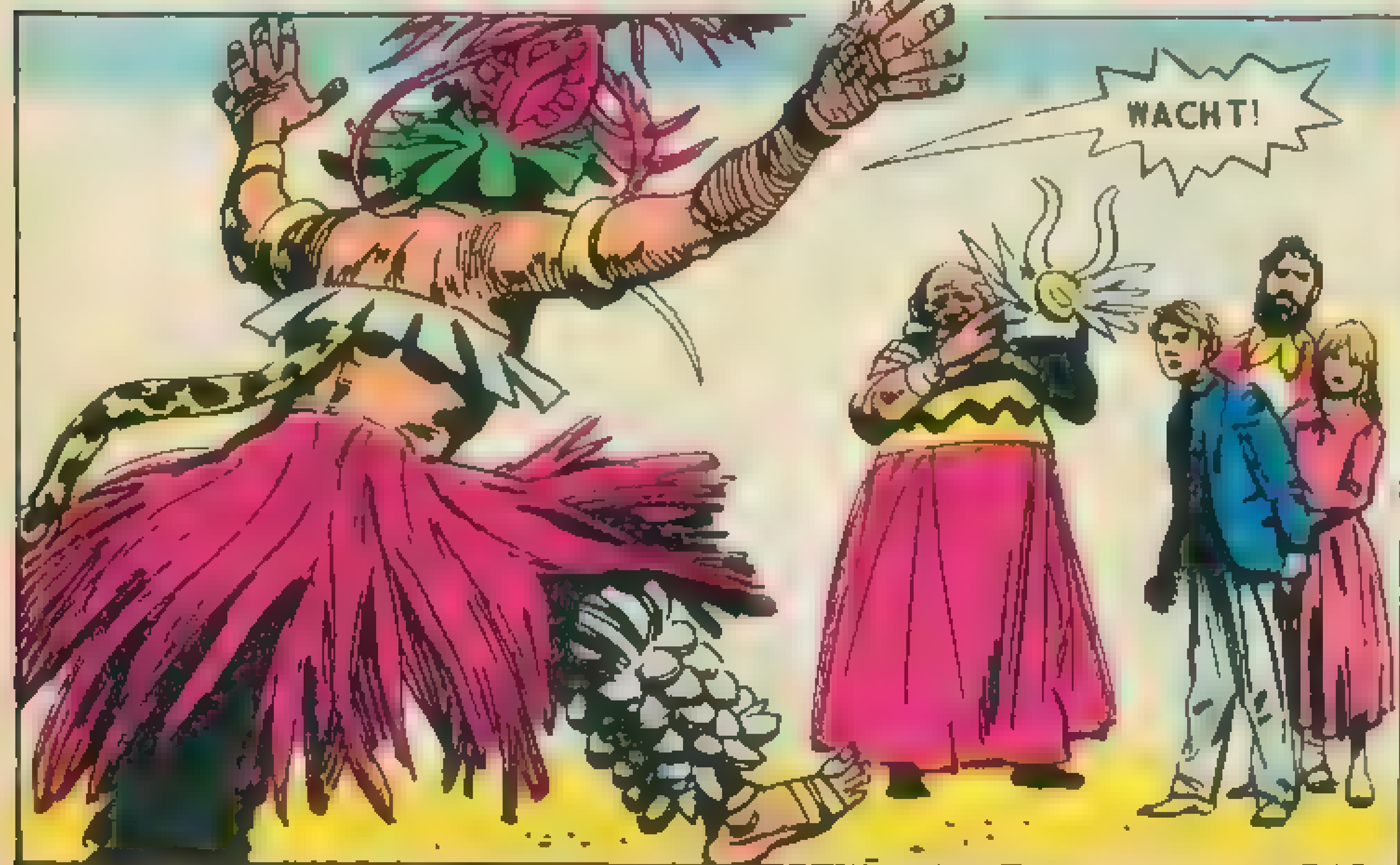

DE WILDEN MAKEN EEN DRAAGBAAR VAN TAKKEN EN BLADEREN.
IK HOOP NIET DAT WE OP HET MENU STAAN.
ZE ZULLEN ONS WEL NAAR HUN DORP BRENGEN

OOK IN HET DORP WORDEN ZE UITBUNDIG BEGROET.
DIE GROTE HUT IS VAN HET OPPERHOOFD.

WAT EEN OUDE MAN! MOETEN WE BUIGEN?

TOT HUN VERBAZING SPREEKT HET OPPERHOOFD HEN IN HUN EIGEN TAAL TOE
WELKOM, GOUDEN KINDEREN, ER IS VOORSPELD DAT U EENS MIJN VOLK ZOU KOMEN HELPEN. IK DRAAG U MIJN HOOFDTOOI OVER.

HIJ RICHT ZICH OP EN ZET ZIJN TOOI AF.

WACHT!

IK, OOGLI DE TOVENAAR, VRAAG U, OPPERHOOFD, GOED NA TE DENKEN. DE VOORSPELLING IS NOG NIET GEHEEL VERVULD. HET KUNNEN BEDRIEGERS ZIJN.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

BILLIE VRAAGT ZICH AF WAT DIE JONGENS ONDER HUN JASJE VERBORGEN HOUDEN.

ZOU HET SNOEP ZIJN?

JULLIE GAAN NATUURLIJK ERGENS AL DIE SNOEP ONDER JULLIE JASJES OP ZITTEN ETEN. MAAR IK DOE MEE!

HOE KOM JE ERBIJ? HET IS VUURWERK.

WE LATEN HET ZOLANG HIER, JONGENS.

DAT MOET EEN HOOP GELD GEKOST HEBBEN. ALS IK DENK AAN AL DAT SNOEP, WAT IK DAARVOOR HAD KUNNEN KOPEN.

INTUSSEN...

IK HEB DE JONGENS MET VUURWERK ZIEN SLEPEN, KWEL. IK HOUD DAAR NIET VAN. PROBEER ER IETS AAN TE DOEN.

IK LOK DE JONGENS UIT HUN KAMERS. DAN NEEM IK AL HET VUURWERK IN BESLAG.

DAAR KOMT KWEL AAN. HIJ MAG HET VUURWERK NIET ZIEN, HOOR.

WE ZETTEN GEWOON BILLIE VOOR DE DEUR. DAN ZIET HIJ NIETS.

JULLIE MOGEN VAN DE DIRECTEUR EEN KAMPVUUR HOUDEN BUITEN. ZOEK MAAR WAT BRANDBAARS BIJ ELKAAR.

IK WEET NOG WEL WAT BRANDBAARS TE LIGGEN.

HIER KUNNEN JULLIE JE GANG GAAN.

DIRECTEUR

DIT BRANDT UITSTEKEND.

HOU ZE BEZIG, KWEL, TERWIJL IK DE KAMERS DOORZOEK.

PROEF-WERKEN

STRAFLUST

HAHA, NU KAN IK MOOI HUN VUURWERK MEENEMEN NAAR HET DORP OM TE VERKOPEN.

BILLIE ZWAAIT DE ZAK OVER ZIJN SCHOUDER, MAAR...

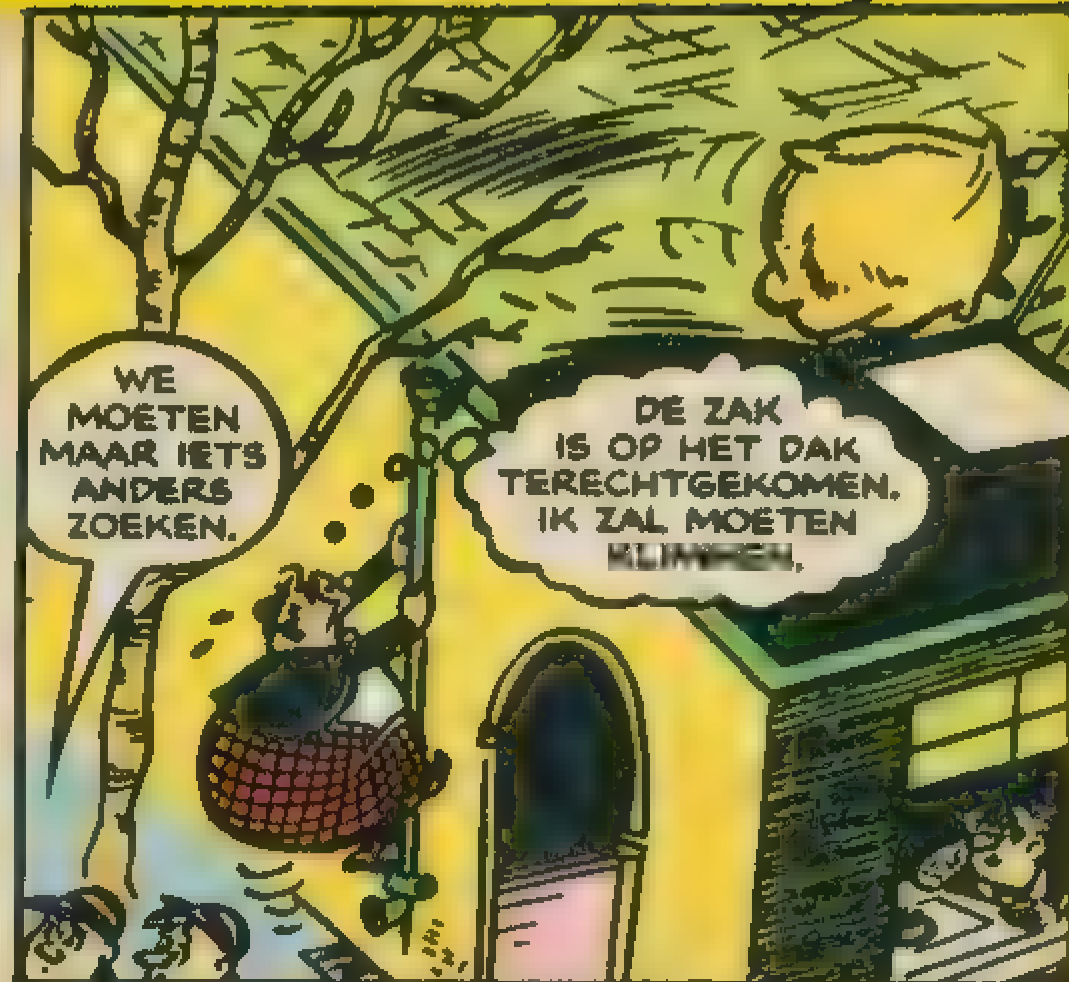
OEI! GAUW WEG WEZEN, VOORDAT HIJ BIJKOMT.

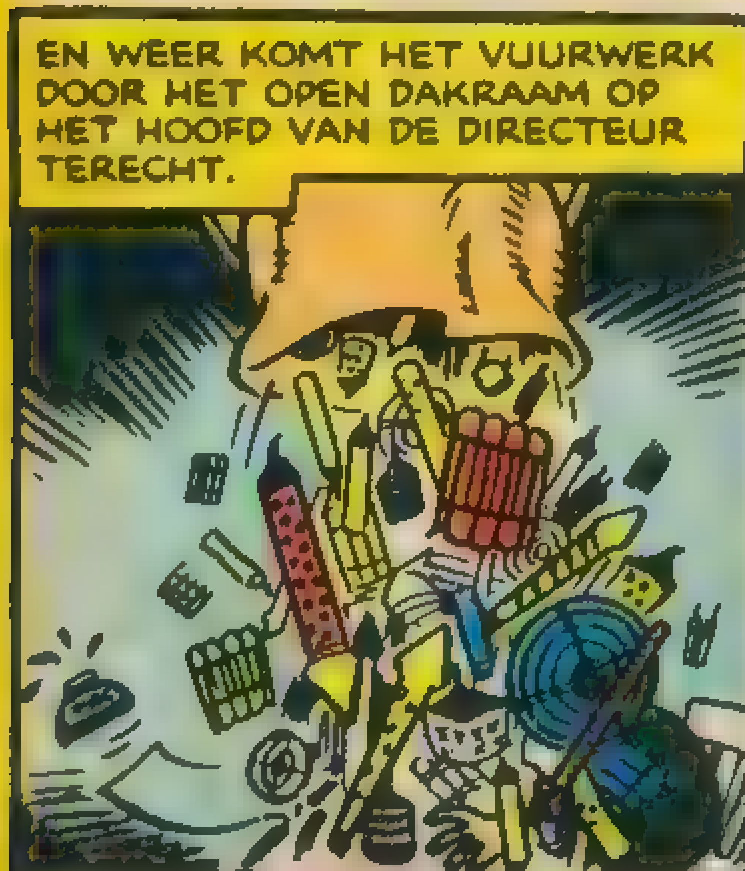
IK GA MAAR NAAR MIJN KAMER. EVEN ZITTEN...

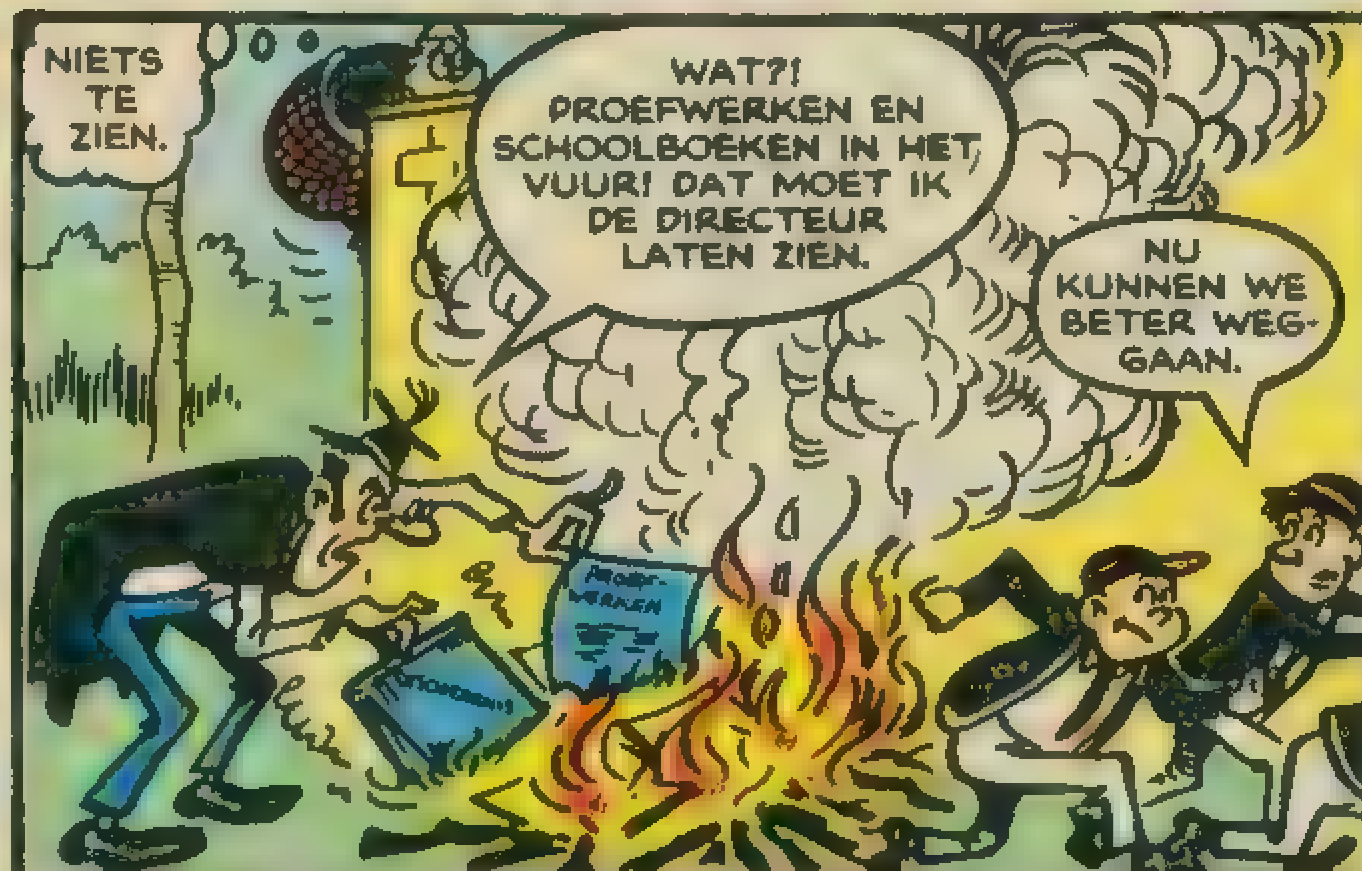
BZZZ

DEZE DODE TAK ZAL HET GOED DOEN OP ONS VUURTJE.

SUFFIE, JE LAAT HEM SCHIETEN..
ZWOEP

WE MOETEN MAAR IETS ANDERS ZOEKEN.
DE ZAK IS OP HET DAK TERECHTGEKOMEN. IK ZAL MOETEN KLIMMEN.

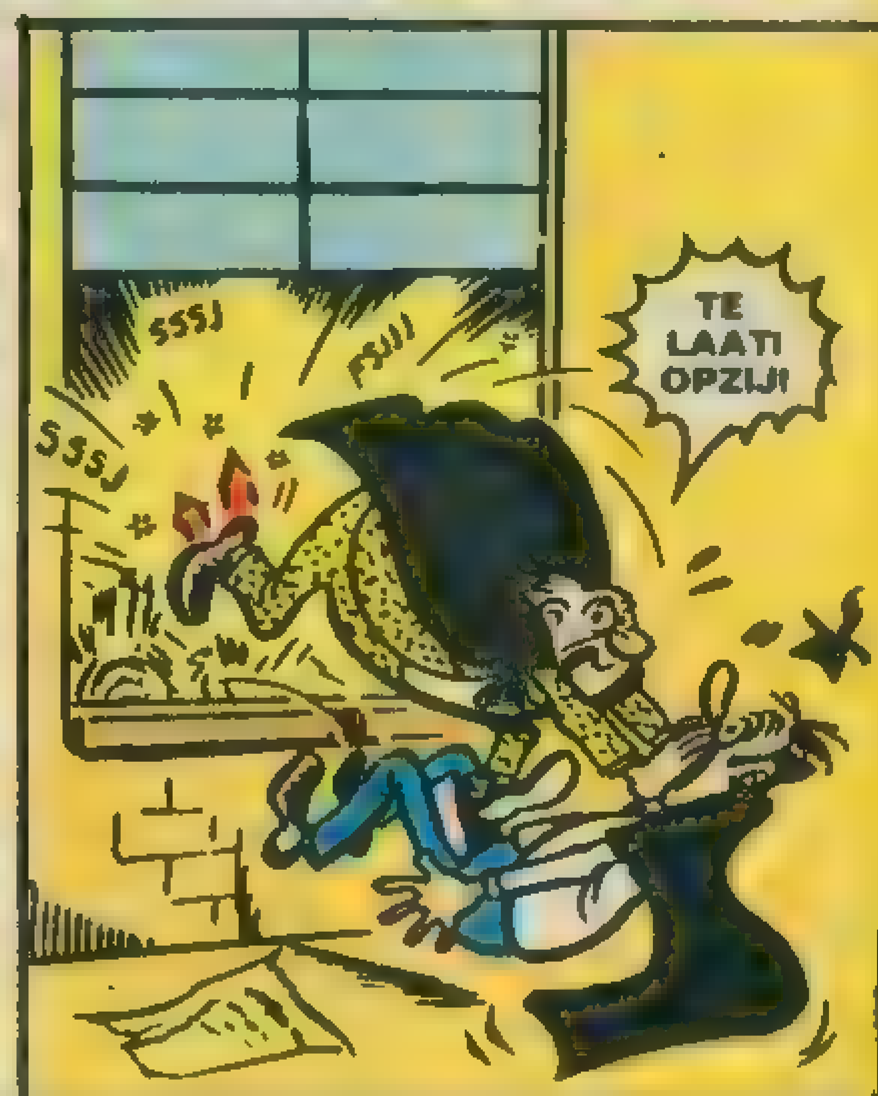

EN WEER KOMT HET VUURWERK DOOR HET OPEN DAKRAAM OP HET HOOFD VAN DE DIRECTEUR TERECHT.

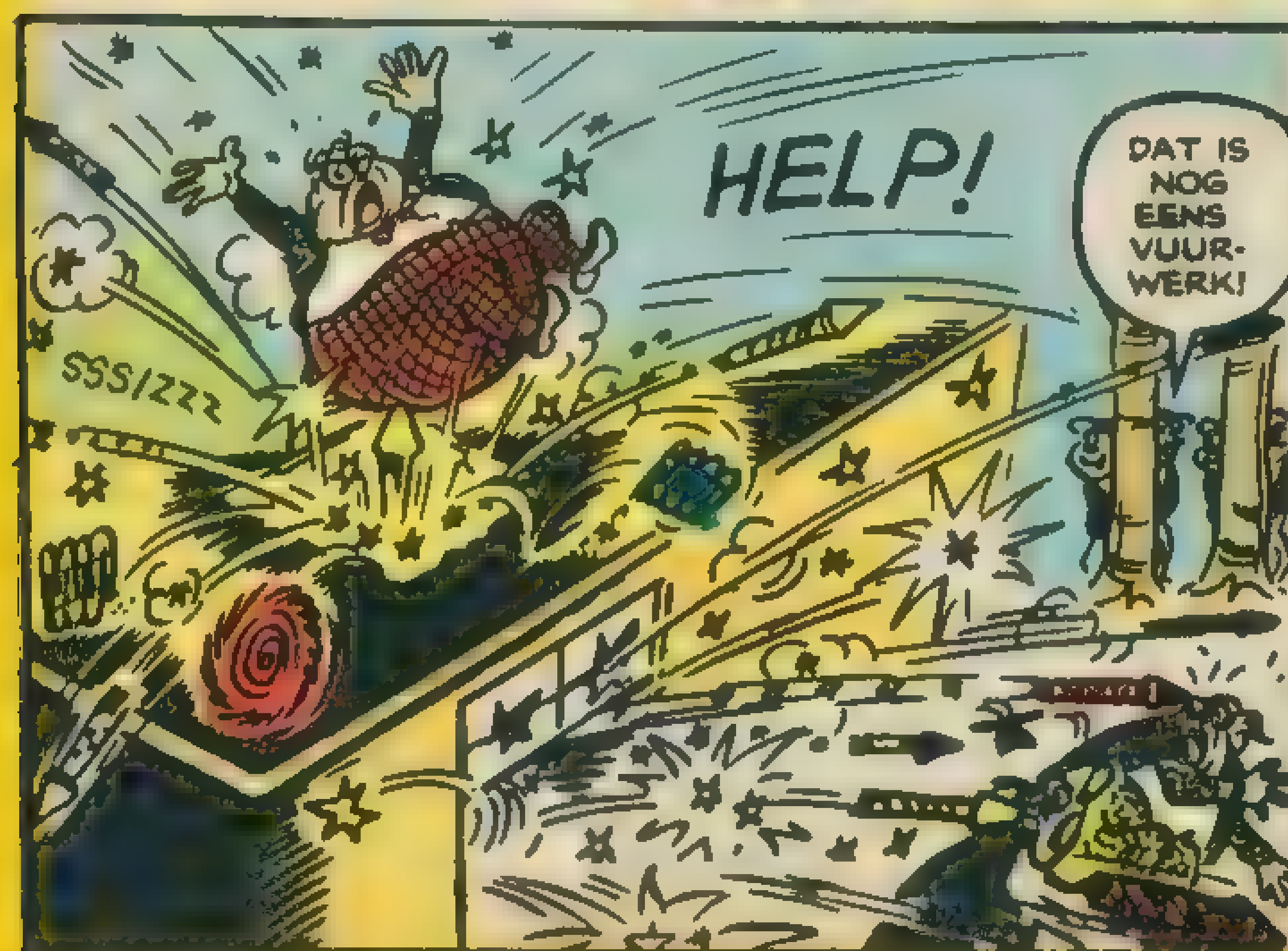

NIETS TE ZIEN.
WAT?! PROEFWERKEN EN SCHOOLBOEKEN IN HET VUUR! DAT MOET IK DE DIRECTEUR LATEN ZIEN.
NU KUNNEN WE BETER WEG-GAAN.
PROEF-WERKEN

DAAR LIGT HET ALLE-MAAL.

EN HIER LIG IK. ZO, DUS JIJ HEBT DIT ALLEMAAL OP JE GE-WETEN!

DAN...
MENEER DE DIRECTEUR, MOET U EENS KIJKEN!
KWEL, GA WEG MET DIE BRANDENDE ROMMEL! BIJ DAT VUURWERK VANDAAN!
PROEF-WERKEN

SSSJ
SSSJ
FSJJ
TE LAAT! OPZIJ!

HELP!
DAT IS NOG EENS VUUR-WERK!
SSS/ZZZ

IK HEB DIT JAAR VOOR-LOPIG GENOEG VUURWERK GEZIEN.
ALS BILLIE UW KAMER HEEFT OPGERUIMD, KRIJGT U NÓG MEER VUURWERK TE ZIEN.
DIRECTEUR
OE!!
E.H.B.O.
STOKKEN
SSSS

Art Ingels is Amerikaan en technicus bij de Curtis-Craftfabriek in Californië. Hij kreeg in het najaar van 1955 het idee om de dure autosport bereikbaar te maken voor mensen die niet zo goed bij kas zaten. Daarvoor had hij een kleine motor nodig, maar kleine motoren waren in de States erg schaars (er rijden daar niet zoveel motorfietsen en brommers) en zo kwam hij op het idee om motoren van grasmaaimachines en lichte aggregaten te gaan gebruiken. Een grote motorenfabriek had door een produktiefout duizenden kleine machines liggen, die voor een appel en een ei te koop waren. Ingels bouwde een klein chassis van dunne buizen, zette er de wieltjes van een grasmaaier onder en met een paar kleine wijzigingen in de aandrijving wist hij met deze afgekeurde motortjes een rijdend geheel te verkrijgen. Vrienden en toeschouwers wist hij zover te krijgen, dat ze rondjes gingen rijden, de meest enthousiasten begonnen zelf zo'n wagentje te bouwen en binnen korte tijd werden er kartwedstrijden gehouden. Vanuit Amerika waaide de *go-kart* (vakmensen spreken bijna nooit over skelters) naar Europa en ook naar ons land over. De eerste kartwedstrijd in Nederland werd op 30 april 1960 gehouden op een sintelbaan in het Limburgse Hoensbroek.

Karts zijn in oorsprong kleine, simpele vierwielers, bestaande uit een frame van gelaste buizen en stangen, kleine wieltjes en achterop de luchtgekoelde tweetaktmotor, die via een ketting de achteras aandrijft. Met deze karretjes, intussen natuurlijk geperfectioneerd, kunnen snelheden tot honderddertig kilometer per uur worden gehaald, maar daar de rechte stukken op de diverse skelterbanen nooit langer zijn dan honderd meter, komt die topsnelheid in de praktijk niet voor. De gemiddelde wedstrijdsnelheid is tachtig kilometer. Skelteren is een sport van snel en accuraat gas geven, remmen en vooral goed sturen (bochtenwerk). Bij wedstrijden op de doorgaans zeshonderd meter lange circuits wordt begonnen met een aanloopronde. De coureurs moeten na die ronde in gesloten formatie aan het beginpunt verschijnen voor de vliegende start.

De beoefenaars van de jonge, maar fascinerende kartsport (in Nederland ongeveer zeshonderd, van wie tweehonderdvijftig in de actieve wedstrijdsport) zijn ingedeeld in vier klassen: internationaal (gele nummerplaat), nationaal (rode plaat), senioren (witte plaat) en junioren (blauwe plaat). Een go-kart (meestal zonder versnellingsbak, maar met automatische koppeling of directe overbrenging) kost compleet tussen de duizend en tweeduizend gulden; natuurlijk zijn ze ook tweedehands te koop en tenslotte is er nog de mogelijkheid om er zelf een te bouwen. Om aan karting te doen moet je minimaal twaalf jaar zijn.

De kartingsport staat in Nederland onder supervisie van de K.N.A.C., maar er is een speciale commissie die deze tak van sport regelt (en onder andere de ver-

De Nederlandse kampioen in de klasse internationaal, Dick van Staalduinen, in actie.

plichte startlicenties uitgeeft). Dat is de *Nederlandse Karting Federatie,* waarvan het secretariaat is gevestigd: *Piusstraat 26a, Tilburg* (tel. 04250-25744). De Belgische Kartvereniging zetelt in Brussel (Boulevard Januar 41).

Karting is niet gevaarlijk, onder andere omdat het zwaartepunt van de kart zich zeer laag bevindt, waardoor een goede wegligging wordt verkregen. Bovendien worden bij wedstrijden natuurlijk uitgebreide veiligheidsmaatregelen genomen.

Op deze foto kun je duidelijk zien dat het bochtenwerk heel belangrijk is.

Peter Franken (15), kampioen van Nederland bij de junioren.

Hondestaart, een vriend van de drankhandelaar Potter, gebruikt Sicaweja als gijzelaar om zo Tecumseh, Potters aartsvijand, naar buiten te lokken.

JE TONG IS SCHERP, TECUMSEH. LAAT ZIEN OF JE TOMAHAWK NET ZO IS. HIER IS DE SQUAW. ZIJ IS VRIJ.

KOM NAAR BUITEN OM JE MET HONDESTAART TE METEN. NIEMAND VAN MIJN KRIJGERS ZAL JE AANRAKEN.

IK BEN HIER, HONDESTAART! ALS JE MIJN SCALP WILT, KOM HEM DAN HALEN.

DE MAAN VERLICHT HET STRIJDTONEEL.

JE SCHIJNT NIET MEER ZO TE VERLANGEN NAAR MIJN SCALP, OF IS JE ARM TE KORT?

TECUMSEH IS NET ALS ALLE ANDERE SHAWNEES EEN PRAATJESMAKER, MAAR GEEN KRIJGER.

EN NU ZAL IEDEREEN DAT ZIEN.

HET IS MET JE GEDAAN!

MET EEN SNELLE BEWEGING ONTWIJKT TECUMSEH HET DODELIJKE WAPEN.

19

GROTE RIVIER

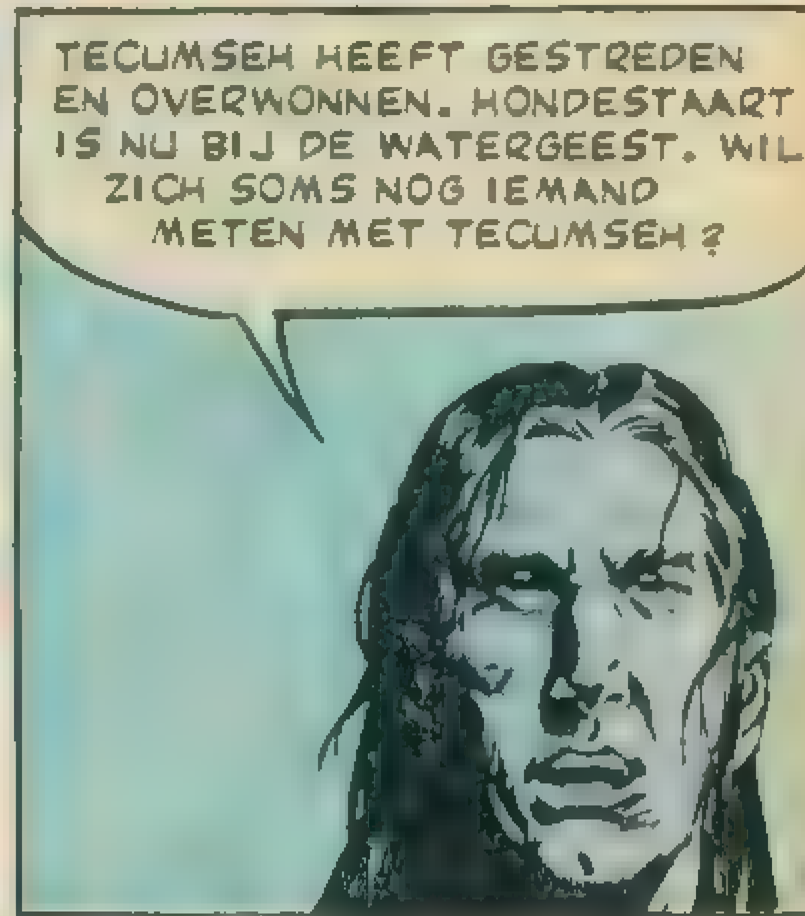

SECONDEN GAAN VOORBIJ. ALLEEN DE STEM VAN DE RIVIER VERSTOORT DE NACHTELIJKE STILTE.

Zo vlug als hij kon, roeide hij naar de westelijke oever.

De schatten van de farao

KORTE INHOUD: Kamosi's broer Raneb is gearresteerd op beschuldiging van plundering van de graftombe van farao Tothmes. Kamosi, Baki en Neferoe hebben de werkelijke dieven gevonden. Het zijn de goudsmid Sekmen, de Nubiër Wah, Belzar en een onbekende. Neferoe is erin geslaagd hun buit, bestaande uit kostbare sieraden, thuis in veiligheid te brengen. Op het feest van de god Amon benadert Kamosi farao Hatsjepsoet en pleit bij haar voor zijn broer. Baki ontdekt dat de grafschenners diezelfde avond opnieuw zullen toeslaan. Hij brengt met zijn vader een bezoek aan het paleis van de farao om deze op de hoogte te brengen. Kamosi gaat op onderzoek uit in de Vallei van de koningen.

HOOFDSTUK XVI

DE VALLEI VAN DE KONINGEN

Zo stil mogelijk roeide Kamosi het bootje naar de overkant, het daarbij in de richting van de kleine tempel van Tothmes sturend. Er kwamen

geen andere boten voorbij. Voor zover hij kon nagaan, had hij de hele rivier voor zichzelf. Maar ja, zekerheid had hij natuurlijk niet. Opeens verstijfde hij: daar hoorde hij weer een zacht geplons! Werd hij misschien toch gevolgd?

Zo vlug als hij kon, roeide hij naar de westelijke oever. Eindelijk had hij zijn doel bereikt en hij trok vlug het bootje aan de kant. Hij keek toen naar de donkere rivier, maar er was nergens enig teken van leven te bespeuren.

De jongen draaide zich om en begon zijn tocht door het mulle zand en de kiezelstenen naar de kleine kapel. Hij keek nog een paar maal om naar de rivier. De maan kwam op achter de stad Thebe aan de andere kant van de Nijl.

Opeens zag hij iets op het water bewegen in het schaarse licht van de maan. Was het een boot? Hij stond bewegingloos en tuurde naar het donkere wateroppervlak van de Nijl. Maar het volgend moment was het ding uit de lichtbaan verdwenen. Kamosi tuurde en tuurde, maar hij kon het niet meer onderscheiden.

Zouden het misschien de boeven zijn geweest, op weg naar de westelijke oever? Als dat het geval was, moest hij voortmaken om Khonsoe en Sabni tijdig te kunnen waarschuwen.

De kapel van Tothmes glansde wit in het maanlicht voor hem. Kamosi keek er een ogenblik naar en toen zochten zijn ogen de rots af achter de kapel. Hij moest een goede plaats vinden om omhoog te klauteren. De eerste helling was geen probleem; maar hogerop werden de rotsen steil. Ze waren weliswaar ruw en vol uitsteeksels, waaraan hij zich vast zou kunnen houden, maar het leek hem bij avond een moeilijk karwei die rotsen te beklimmen.

Achter de kapel, iets verderop, zag Kamosi een smalle pas tussen de massieve rotsmuur. Langs de kant van het gebouw lopend bereikte Kamosi de helling die naar het rotspad leidde.

Zijn voeten glipten steeds weg op het losse grind. Hierbij rolden de steentjes in groten getale naar beneden. Eindelijk bereikte hij de harde rotsgrond boven de laagste helling.

DOOR JANET NEAVLES

ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

Even bleef Kamosi staan en keek achterom, naar waar hij vandaan was gekomen. Daar had je de helling, de kapel en de zanderige vlakte, die tot de Nijl liep, en waar hij het bootje had liggen.

Opeens bleef hij geschrokken staan kijken. Zijn hart begon wild te hameren. Werd daar een tweede boot aan land getrokken, dicht bij zijn eigen bootje? Hij was te ver weg om er zeker van te zijn, maar plotseling zag hij iets donkers naast zijn bootje. Och, misschien was het een schaduw, probeerde Kamosi zichzelf gerust te stellen.

Zijn ogen dwaalden langs de helling en de vlakten beneden hem. Zag hij daar niet iemand lopen? Dook daar niet iemand achter een rotsblok weg? Of was het gewoon het maanlicht en speelde zijn verbeelding hem parten?

Wat was het hier verlaten en eenzaam, zo bij avond. Er was niets anders dan de diepe, donkere, langzaam stromende rivier, de koude wind, die over de kale rotsen blies, de grillige rotsen zelf, de stilte en de verlaten tempels. Heel in de verte zag Kamosi de lichten van Thebe. Maar hoe ver leek de stad nu wel weg! Die kleine en ver verwijderde lichtjes zorgden ervoor, dat hij zich extra-eenzaam voelde. En achter de rotsen was er weer een eenzaam en stil gebied: daar lag de vallei met de graftombe van de farao.

Opeens besefte Kamosi, dat niemand wist dat hij hier was. Als hem een ongeluk overkwam, zou niemand er iets van af weten. Als hij in een afgrond viel, zou niemand hem komen zoeken. En als hij de boeven tegenkwam, zouden ze hem gevangen kunnen nemen zonder dat een van zijn vrienden hem kon helpen. Ze zouden natuurlijk ongerust worden en op onderzoek uitgaan, maar niet weten waar ze moesten zoeken. Hij had niet hierheen moeten gaan zonder het aan iemand te vertellen!

Maar er was nu niets meer aan te doen. Hij was hier nu eenmaal en er zat niets anders op dan door te zetten. Achter de rotsen, in de donkere vallei, hielden soldaten de wacht. De vrienden van zijn broer Raneb, Khonsoe en Sabni, waren daar. Als hij ze tijdig kon bereiken, was hij in veiligheid.

Kamosi haalde diep adem. Hij hoopte dat hierdoor zijn hart rustiger zou gaan kloppen. Toen begon hij aan het beklimmen van de pas tussen de rotsen. Zijn handen en voeten zochten voorzichtig naar steunpunten. Het viel niet mee. Als het nu maar dag zou zijn, zodat hij iets kon zien! Maar het was donker en hij kende het terrein niet. Hij moest heel voorzichtig te werk gaan. Langzaam, uiterst langzaam kwam hij vooruit.

Een keer glipte zijn voet weg en raakte een stuk van de rots, dat afbrak. Kamosi verloor zijn evenwicht. Wanhopig greep hij zich vast aan een uitstekende steen en hing daar voor een ogenblik. Hij voelde de palmen van zijn handen nat worden van angst. Nog even en hij zou in de afgrond storten. Kamosi deed zijn uiterste best zijn angst de baas te worden. Voorzichtig voelde hij met zijn voeten en daar had hij weer een steunpunt. Toen ging hij verder. Zijn handen grepen als klauwen de stenen beet.

Eindelijk bereikte hij de top. Hij trok zich over de rand en belandde op een klein plateau, waar hij een paar minuten uitgeput bleef liggen op de harde rotsgrond. Toen krabbelde hij overeind en keek neer op de vallei die beneden hem lag in westelijke richting.

De scherpe rotskam eindigde opeens voor hem en ging over in een serie niet te steile hellingen, waarop noch gras noch bomen groeiden. De verlaten hellingen lagen wit en eenzaam in het maanlicht.

In het midden zag Kamosi een brede kloof, die er donker en geheimzinnig uit zag. Dit moest dan de Vallei van de koningen zijn. Ergens in die kloof tussen de rotsen zou hij de graftombe van de farao moeten vinden. En Sabni en Khonsoe zouden daar ook zijn! Maar niet alleen zij, want ook Sekmen, Wah en Belzar zouden vanavond de vallei opzoeken. Misschien waren ze er al!

Zou hij nog op tijd komen? Kamosi keek neer op de verlaten vallei en zijn hart begon weer wild te bonzen. Stel je eens voor dat hij Sabni en Khonsoe niet vond. Dat hij niet één soldaat zou vinden! Stel je voor dat hij alleen maar de boeven tegenkwam in die verlaten vallei.

Kamosi herinnerde zich dat Raneb hem had verteld, dat de ingang van de graftombe bijna in een rechte lijn lag met de kapel van de farao. Even dacht Kamosi goed na. Hij had de rotsen beklommen, een klein eindje van de tempel af, aan de kant van de benedenloop van de rivier. Dus dan moest hij nu steeds maar rechtdoor lopen, in de richting waarin hij keek. Dan zou hij zijn doel wel bereiken.

Hij moest er wel goed voor zorgen dat hij in één rechte lijn bleef lopen zonder af te dwalen. Als hij te veel naar links of naar rechts ging, zou hij de ingang van de graftombe niet vinden. Mogelijk zou hij dan zelfs verdwalen in de Vallei van de koningen.

Maar hoe kon hij er nu voor zorgen dat hij niet uit de koers raakte! Hij keek naar het punt waar volgens hem de graftombe zich moest bevinden. Toen tuurde hij naar de hemel boven zich. Daar was een ster die helderder scheen dan de andere en die ster stond precies in de richting die hij moest lopen. Het was natuurlijk mogelijk dat die ster in de loop van de nacht van richting zou veranderen, maar Kamosi had slechts korte tijd nodig om de graftombe te bereiken en in zo'n korte tijd zou de ster niet ver genoeg uit zijn koers kunnen raken om hem te misleiden.

Vol goede moed begon Kamosi aan de tocht naar beneden. Hij had weer alle hoop dat hij met zijn boodschap zou slagen. En toen. . . hoorde hij opeens een geluid achter zich. Kamosi bleef doodstil staan. Wat was dat?

De schatten van de farao

Het leek precies een rotssteen die los was geraakt en naar beneden rolde. Het geluid kwam van de rivierkant van de rotsmuur, van dat deel waar hij zelf nog maar een paar minuten geleden aan het klauteren was geweest. Kamosi besefte dat dit geluid maar één ding kon betekenen: iemand kwam achter hem aan!

Eerst was daar het geplons in de rivier geweest, toen de donkere schaduw aan de wal naast zijn bootje en nu weer de vallende steen. Een rilling liep over Kamosi's rug. Hij werd door iemand gevolgd!

Heel voorzichtig sloop hij terug naar de rotsmuur. Hij ging plat op zijn buik liggen en gluurde voorzichtig over de rand. Maar de rotswand had te veel uitsteeksels. Hij kon niet omlaag kijken. Als iemand nu omhoog klom, zou hij hem onmogelijk kunnen zien. Toch bleef hij een ogenblik doodstil liggen. Hij durfde haast niet eens adem te halen.

Hij luisterde gespannen en toen hoorde hij iets beneden zich: hij hoorde het geluid van voeten die uitgleden op los grind. Iemand klom omhoog.

Een gevoel van naderend gevaar en angst overmeesterde hem. Zijn hele lichaam was gespannen en het leek zelfs of de haren in zijn nek overeind gingen staan. Hij verwachtte elk moment het gezicht van Sekmen, Wah of Belzar boven de rand uit te zien komen in het zwakke schijnsel van de maan. Een van hen moest het wel zijn.

Kamosi besefte dat er geen moment meer te verliezen was. Als zij nu op weg waren naar de graftombe, moest hij zorgen er het eerst te zijn. Het zou niet gemakkelijk zijn met de drie mannen, of althans een van hen, op zijn hielen.

Kamosi krabbelde weer overeind en zo snel hij kon begon hij aan de westelijke kant naar beneden te klauteren. Hij voelde zich wanhopig. Met de ster in het westen als gids haastte hij zich over de eerste helling. Het zand en het grind schoven onder zijn voeten naar alle kanten. Toen rende hij door de wildernis naar de brede kloof tussen de heuvels waar de graftombe van de farao moest zijn.

Hij stopte een keer om even uit te rusten. Hij maakte meteen van de gelegenheid gebruik om te kijken of iemand hem volgde. Maar hij kon niets zien. De door het maanlicht beschenen heuvels wierpen lange schaduwen over het land. Het was onmogelijk te zien of zich ergens in de schaduw mensen bevonden. Het verlaten land strekte zich naar alle kanten uit. Het was een geheimzinnig gezicht. Geheimzinnig en angstaanjagend.

Kamosi huiverde en zette zijn tocht voort. Hij was te moe om te rennen, maar wel liep hij zo snel hij kon. De ingang van de graftombe van Tothmes kon nu niet ver meer zijn. Hij zou nu zo langzamerhand wel dat deel van de vallei hebben bereikt waar de soldaten dienst deden. Als hij nu maar een soldaat vond en zijn boodschap kon overbrengen! Stel je voor dat de rovers er eerder zouden zijn dan hij! Ze moesten al in de buurt zijn. Misschien volgde een van hen Kamosi, terwijl de anderen bij de graftombe waren. In elk geval zou die vierde man hier wel ergens in de buurt rondsluipen.

De jongen beklom een lage, rotsige heuvel. Op de top stond hij plotseling stil. Een ogenblik hield hij zijn adem in. De heuvel liep uit in een kleine vallei, die aan de westelijke kant door rotsen werd beschermd. Daar zag hij de schimmen van twee mannen afsteken tegen de donkere rotsgrond. Waren het soldaten, die hem konden helpen? Of waren het misschien twee van de boeven?

Kamosi bleef even onbeweeglijk naar hen staan kijken. Maar van deze afstand kon hij niet zien wie het waren. Hij moest proberen ze wat dichter te benaderen. Dan pas zou hij weten of hij ze kon aanspreken.

Heel voorzichtig, hopend dat het grind niet zou gaan schuiven onder zijn voeten en hem zo zou verraden, begon de jongen de helling van de heuvel af te dalen.

Maar toen bemerkte Kamosi dat ze hem al hadden gezien. Een van de twee donkere figuren kwam snel op hem af.

W O R D T   V E R V O L G D

Van deze afstand kon hij niet zien wie het waren.

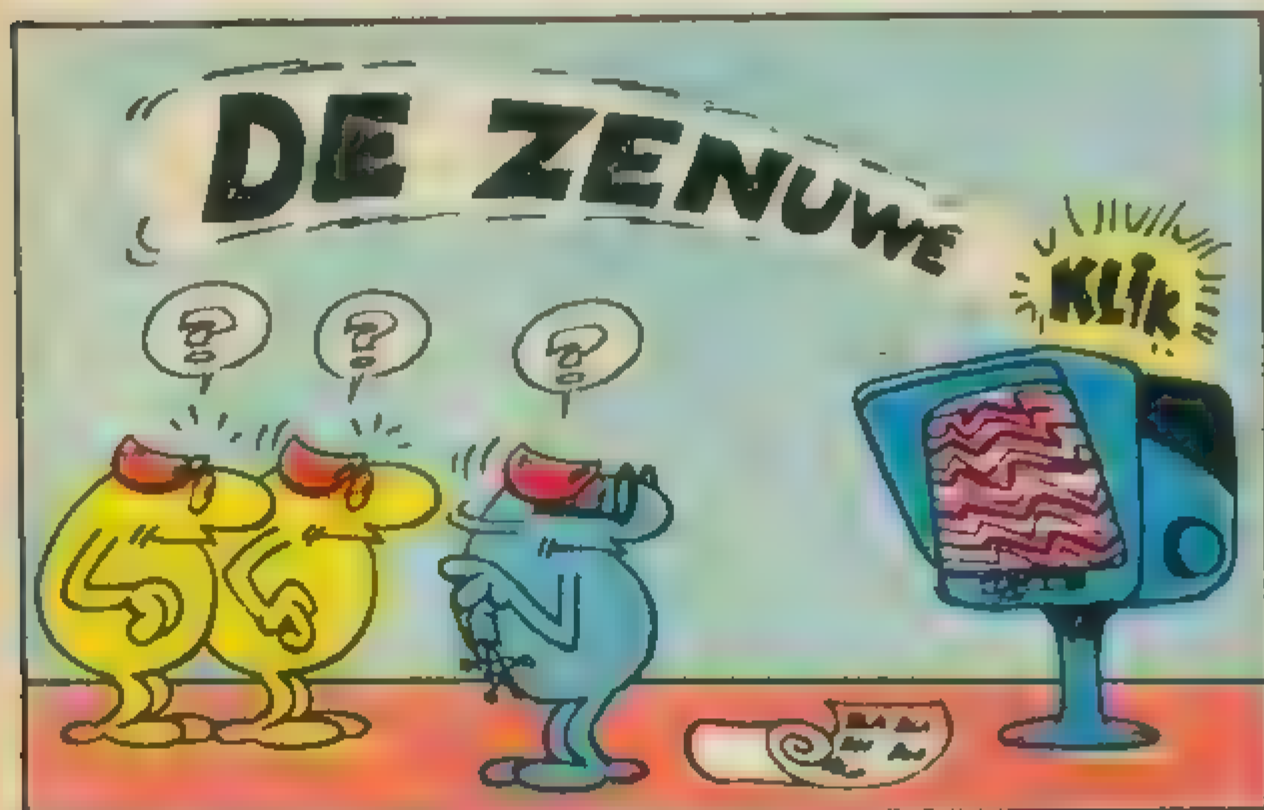
Bi-Bip tegen JOHNNY YEE-YEE

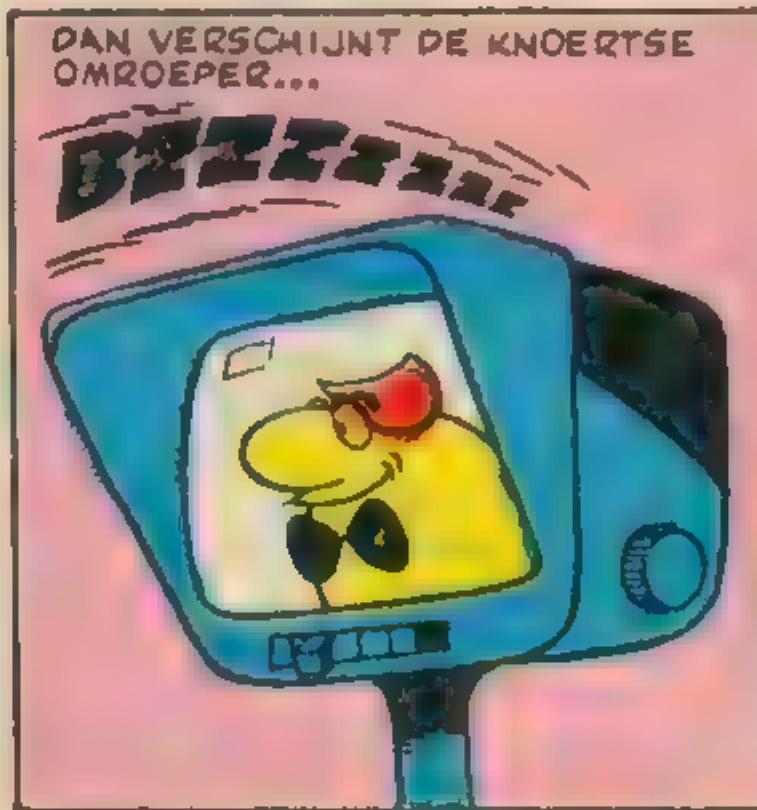
door Jean-Pol

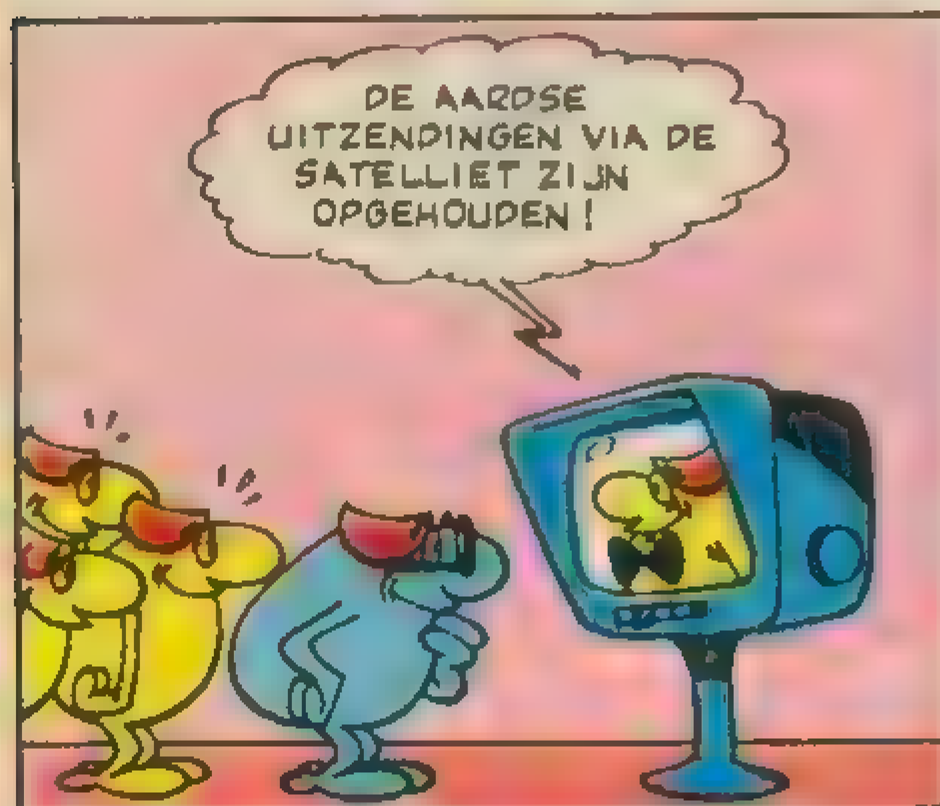

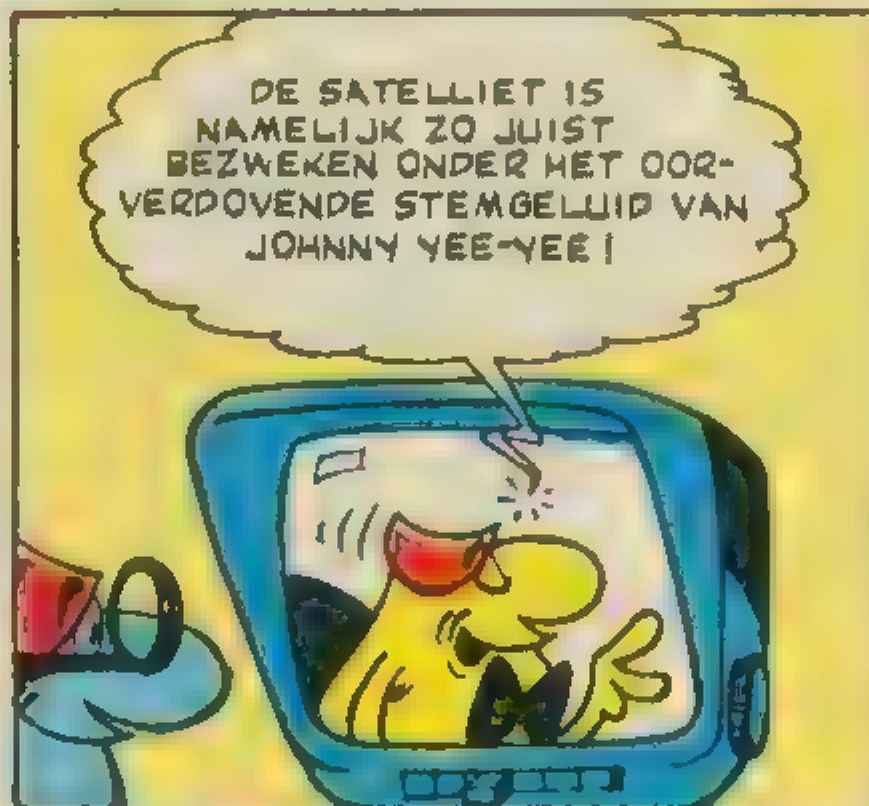

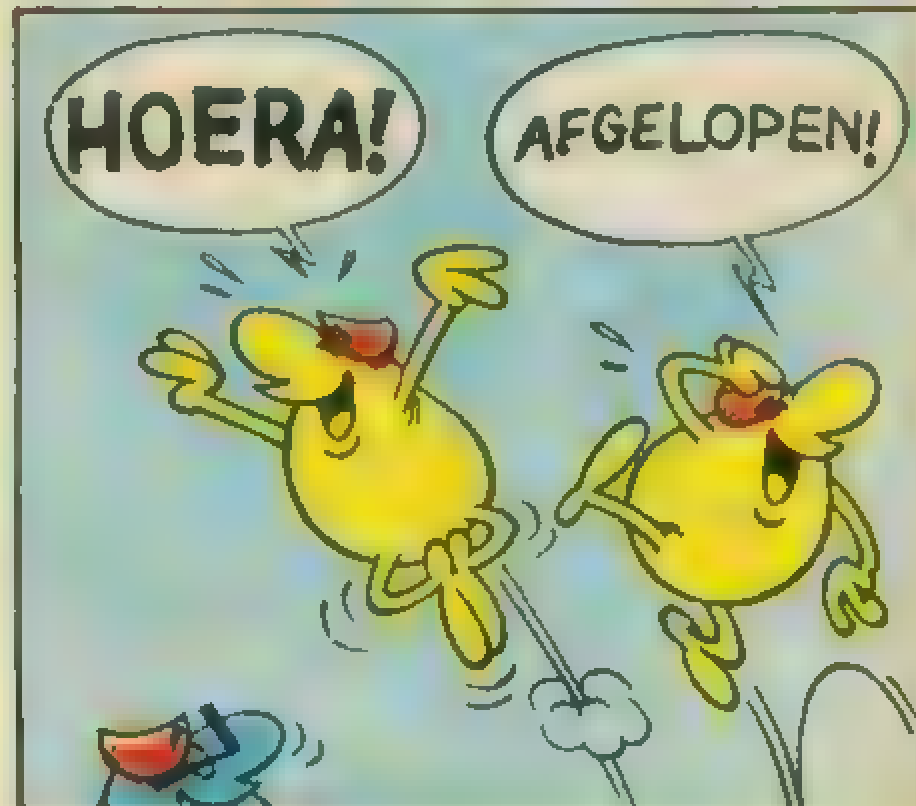

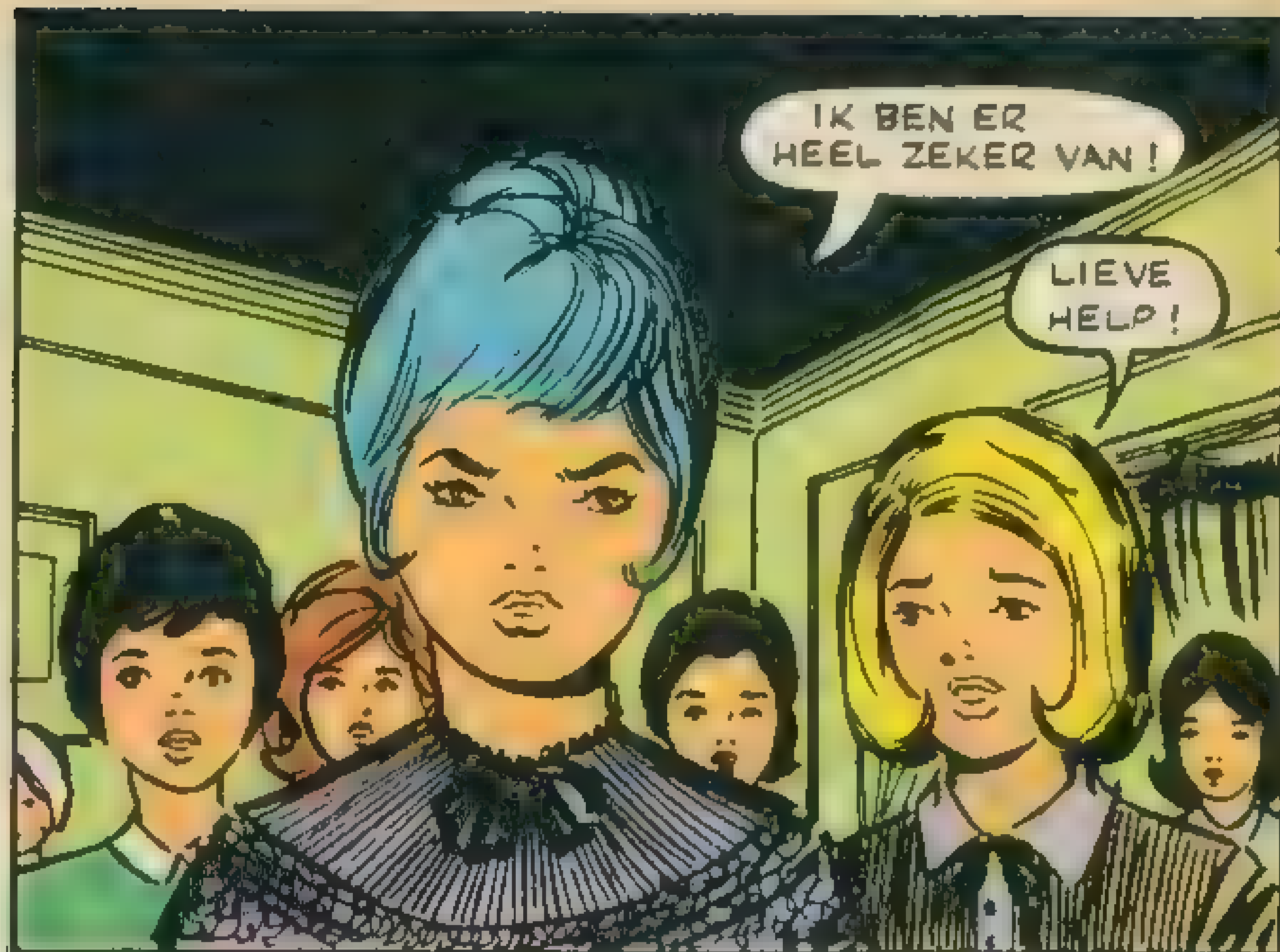

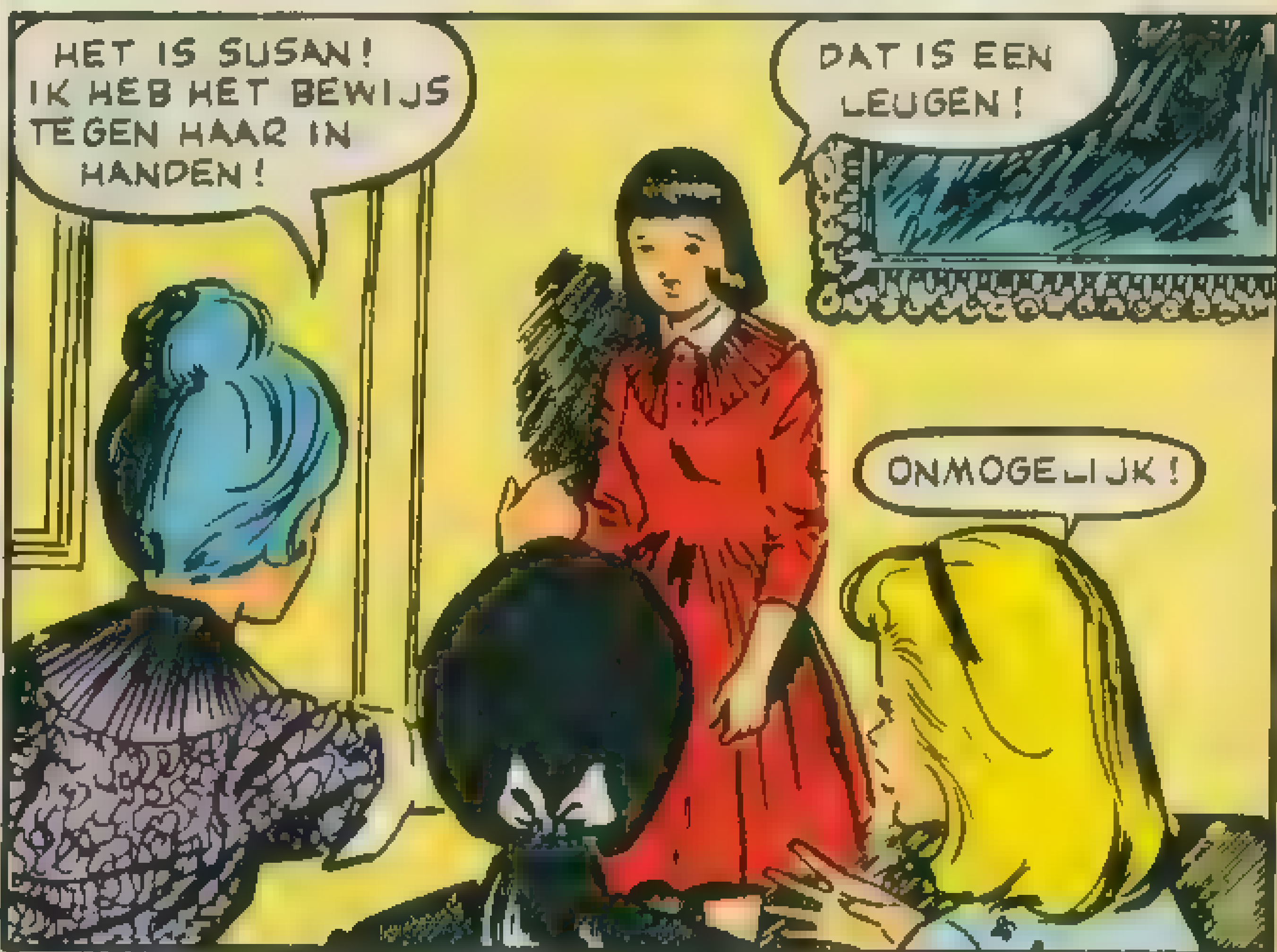

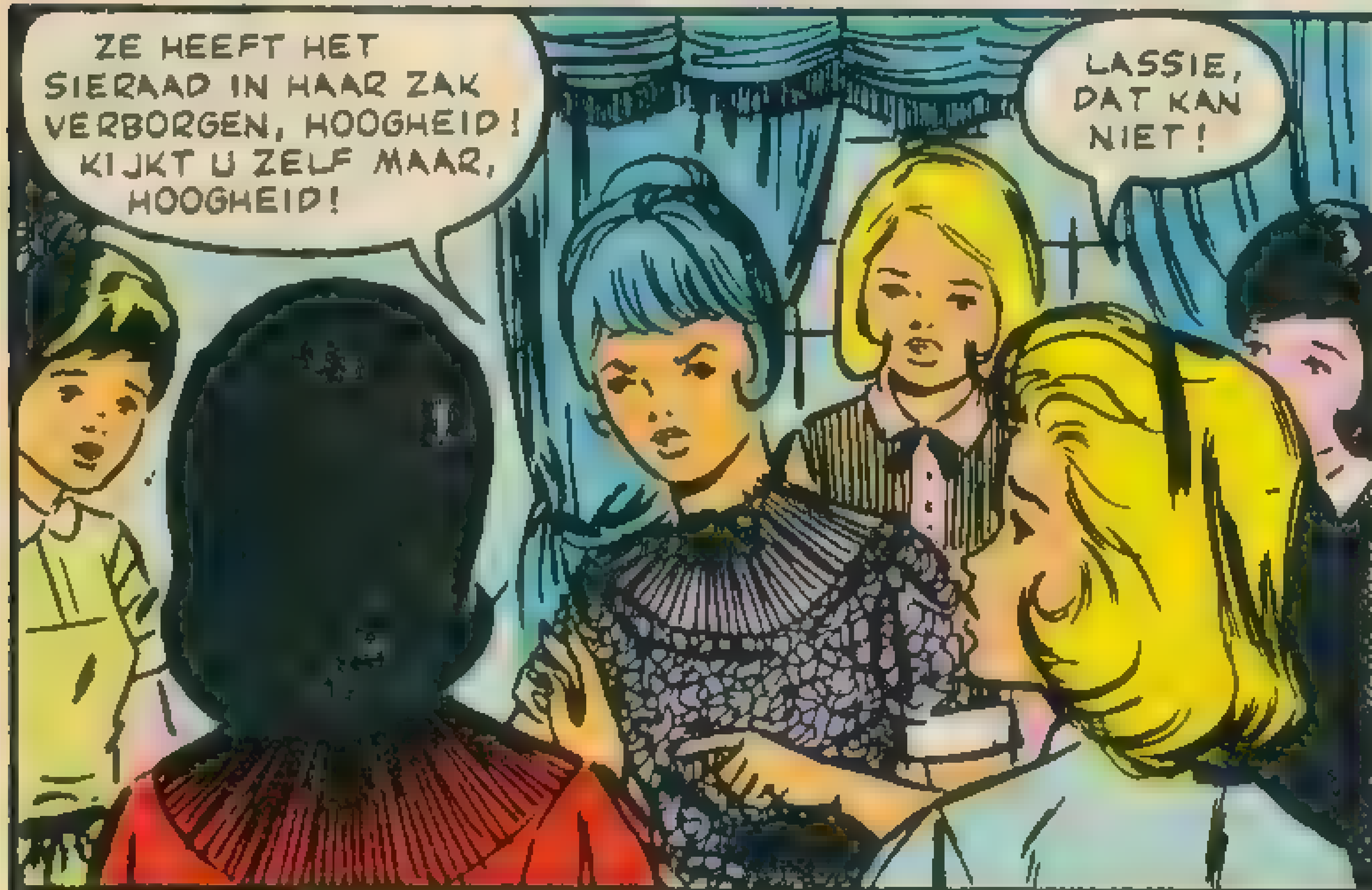
DE AVONTUREN VAN SUSAN

LASSIE, DIE JALOERS IS OP SUSAN, HEEFT TIJDENS EEN FEESTJE AAN HET HOF EEN SIERAAD VAN PRINSES RHEIRA IN SUSANS ZAK LATEN GLIJDEN MET DE BEDOELING HAAR NADERHAND VAN DIEFSTAL TE KUNNEN BESCHULDIGEN.

RHEIRA, IK BEN STEEDS BIJ JE GEWEEST. IK KAN HET NIET GEDAAN HEBBEN!
ZO IS HET GENOEG, SUSAN!

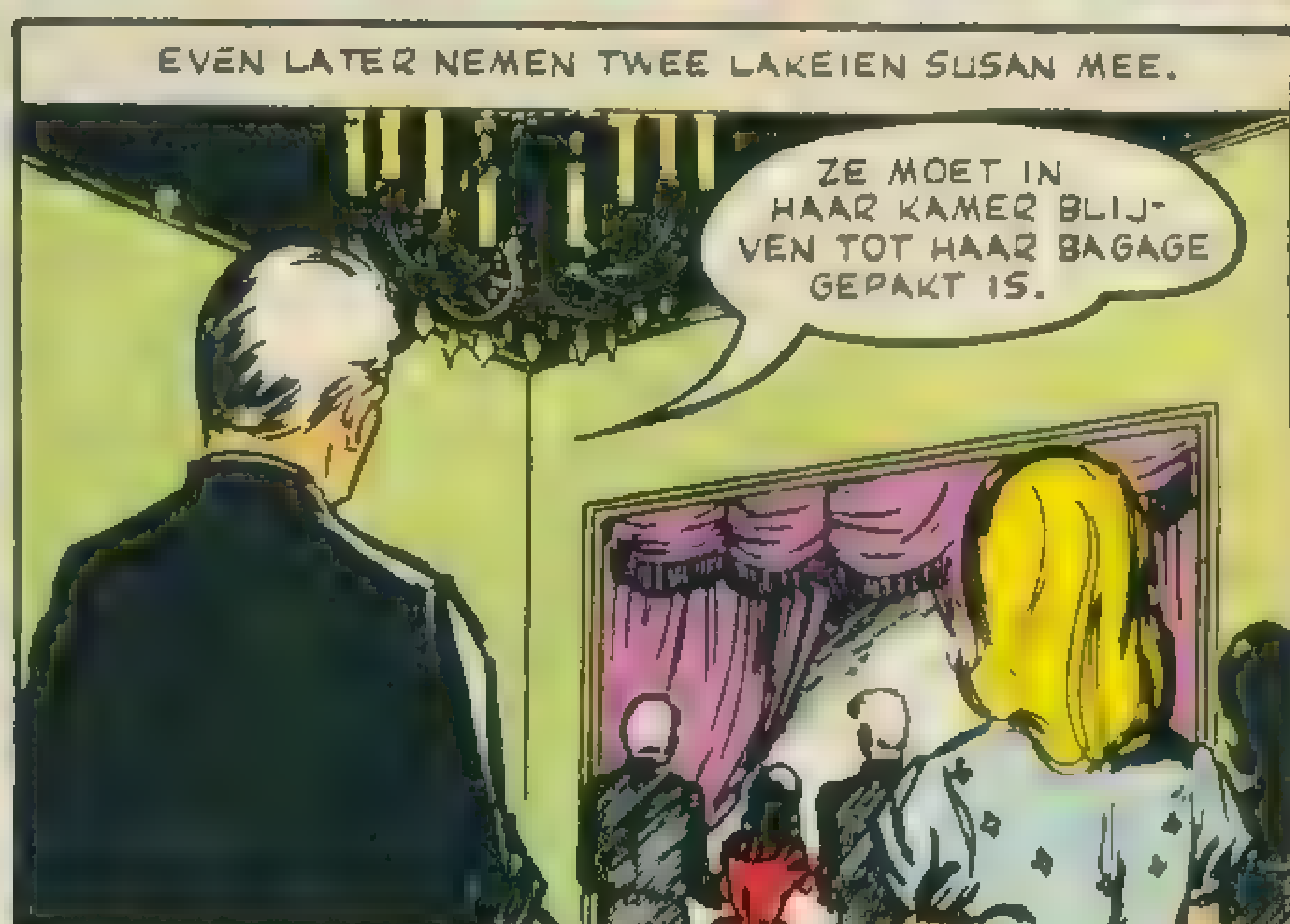

EVEN IS HET STIL, DAN OPENT PRINSES RHEIRA EEN DEUR...
EN NOEM ME GEEN RHEIRA! IK BEN DE ERFPRINSES VAN BRESLAVIA EN JIJ BENT EEN GEMENE DIEVEGGE!
LIEVE HELP!

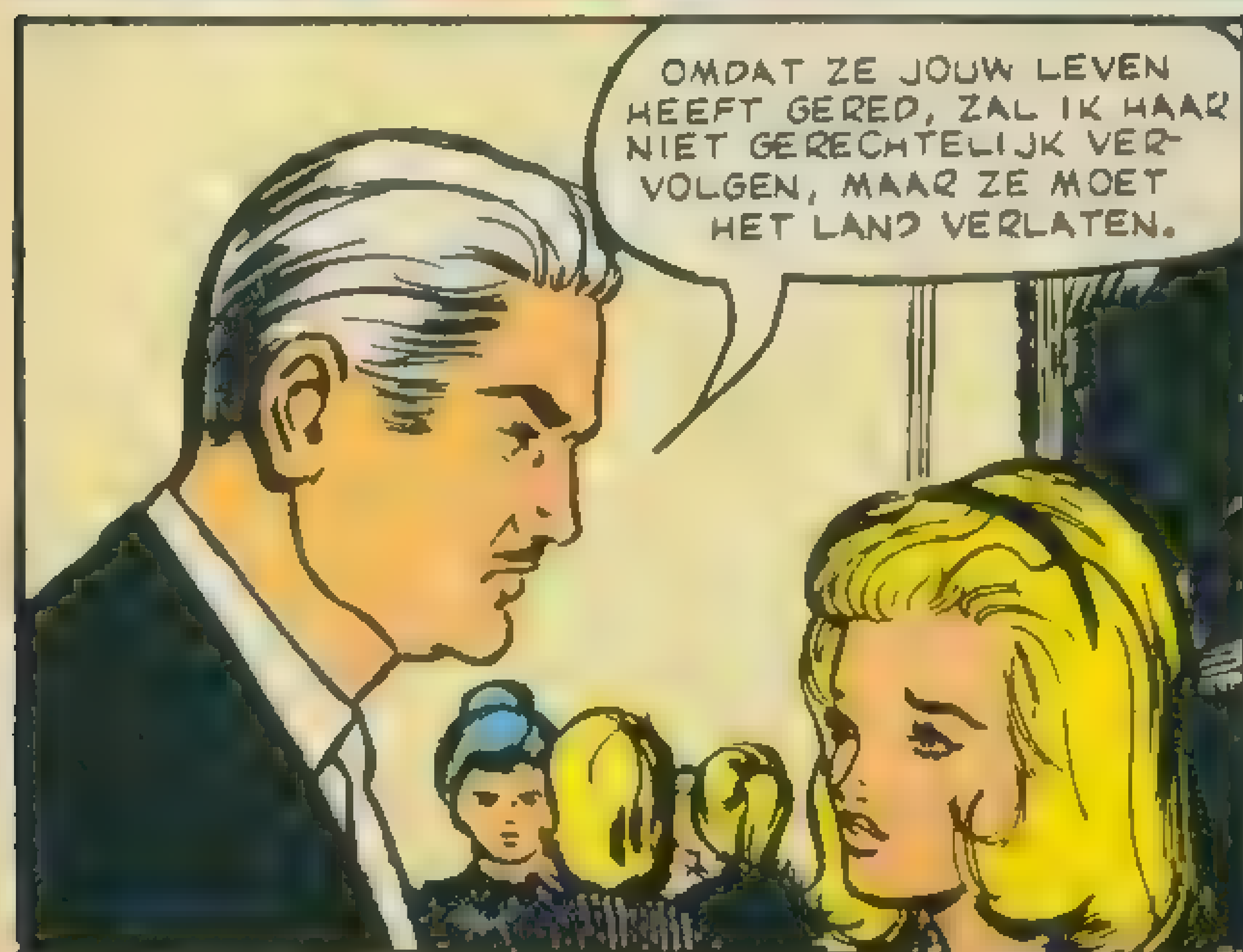

DAN VERSCHIJNT DE KONING TEN TONELE.
WAT IS ER? AMUSEER JE JE NIET?
ER IS IETS VERSCHRIKKELIJKS GEBEURD, PAPA!

SUSAN HEEFT HET SIERAAD GESTOLEN DAT IK VAN MOEDER GEKREGEN HEB. ZE HAD HET IN HAAR ZAK!
SUSAN?...

IK HEB HET ECHT NIET GEDAAN, SIRE!
HET SPIJT ME, SUSAN, MAAR ER ZIJN VOLOP GETUIGEN. STA OP.

JAMMER DAT JE OP DEZE MANIER MIJN GOEDHEID HEBT MISBRUIKT. JE KUNT HIER NIET BLIJVEN.

EVEN LATER NEMEN TWEE LAKEIEN SUSAN MEE.
ZE MOET IN HAAR KAMER BLIJVEN TOT HAAR BAGAGE GEPAKT IS.

OMDAT ZE JOUW LEVEN HEEFT GERED, ZAL IK HAAR NIET GERECHTELIJK VERVOLGEN, MAAR ZE MOET HET LAND VERLATEN.

LATER...
LASSIE, BEN JE HEEL ZEKER VAN JE BESCHULDIGING?
BEN JIJ ER SOMS NIET VAN OVERTUIGD? LUISTER DAN...
ZAL LASSIE NU DE WAARHEID ZEGGEN OF WIL ZE HET VOOR SUSAN NOG ERGER MAKEN?

WAT IS KAPOK?

Kapok is de naam van een zaadpluis van een aantal soorten tropische bomen. Vooral de op het Indonesische eiland Java groeiende kapokboom is bekend, omdat hij een heel goede kwaliteit levert. Kapok wordt ook uitgevoerd door Ceylon en de Filippijnen, terwijl het tevens voor de Westindische eilanden en voor een paar Afrikaanse landen een belangrijk exportartikel is. De zaadpluis van de kapokboom kan niet gesponnen worden, zoals bij katoen het geval is, en daarom wordt kapok alleen maar gebruikt als vulling voor kussens, matrassen enzovoort. Sinds ongeveer een eeuw is de kapok voor dat doel in ons land in gebruik. Naast de zaadpluizen van de kapok worden ook de zaden zelf gebruikt. Ze worden geperst en de olie die men daardoor verkrijgt, wordt gebruikt voor de zeep- en de margarine-industrie. Op de tekeningen zie je een kapokboom en de manier waarop de kapok op Java wordt geoogst.

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE HEBBEN DE OPDRACHT GEKREGEN EEN JONGEN TERUG TE BRENGEN NAAR ZIJN VOOGD. MAAR TOM SCHIJNT ER NIETS VOOR TE VOELEN OM MET HEN MEE TE GAAN. TWEE SCHURKEN ZITTEN OOK ACHTER DE KNAAP AAN OM VAN HEM IETS TE WETEN TE KOMEN OVER EEN VERBORGEN DIAMANTMIJN. VOOR DE ZOVEELSTE KEER IS TOM ONTSNAPT.

HOUD HEM GOED VAST, ARCHIE. DIE KNAAP IS ZO GLAD ALS EEN AAL. WE LATEN HEM NIET MEER LOS, VOORDAT HIJ BIJ ZIJN VOOGD IS.

DIE BRAVE ARCHIE HEEFT HEM WEER TE PAKKEN.

KEARON

TOM PROBEERT DE ROBOT TE BEPRATEN.

ARCHIE, WEES SPORTIEF. HELP ME DE GEHEIME DIAMANTMIJNEN VAN SJEBA VINDEN. TED EN KEN KAN IK TOCH NIET OVERTUIGEN.

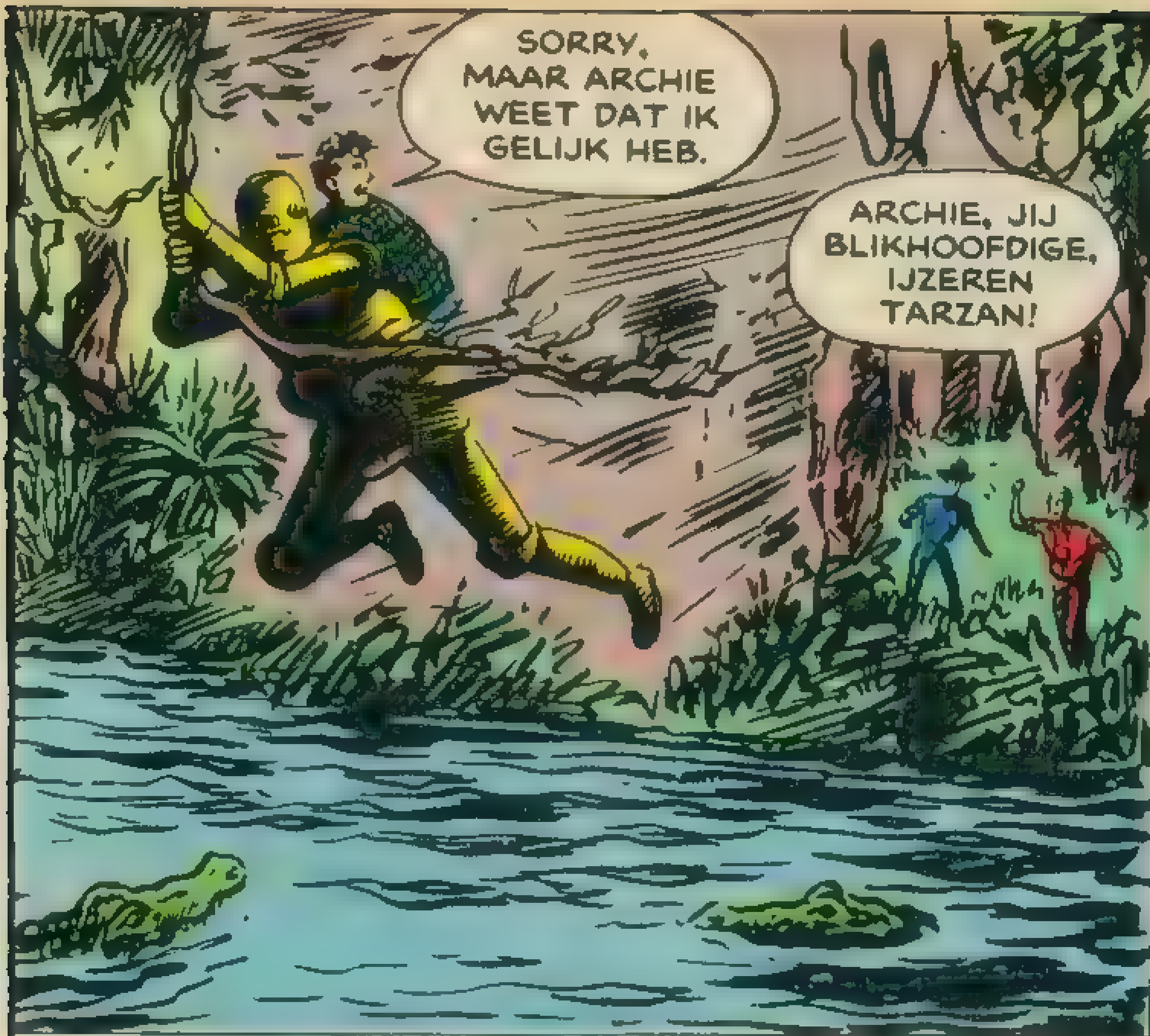
TJA, IK WEET NIET...

ARCHIE ONTSTEEKT PLOTSELING ZIJN RAKETTEN.

WAT NOU?! ARCHIE, KOM TERUG. BEN JE GEK GEWORDEN?

ALS IK DAT KNULLETJE NOG EENS TE PAKKEN KRIJG...

WOEEEESJ!

SORRY, MAAR ARCHIE WEET DAT IK GELIJK HEB.
ARCHIE, JIJ BLIKHOOFDIGE, IJZEREN TARZAN!

TOE, TED, GEBRUIK JE ZENDER. LAAT HEM GEHOORZAMEN.
DAT KAN NIET. ARCHIE HEEFT ZICHZELF OP AUTOMATISCH GEZET.

INTUSSEN ZIJN CARDY EN JELK WEER BIJGEKOMEN.
DE ROBOT EN DE JONGEN ZIJN ERVANDOOR. DUS ZIJN ZE ERACHTER GEKOMEN, DAT DIE JONGEN IETS VAN DE DIAMANTMIJNEN AF WEET.
LAAT DIE TWEE MAAR AAN MIJ OVER. IK WEET ER WEL RAAD MEE.

ONVERHOEDS VALLEN ZE AAN.
OEF!

LAAT DE ROBOT MET DIE JONGEN TERUGKOMEN. DE JONGEN MOET ONS VERTELLEN WAAR DE DIAMANTMIJNEN ZIJN.
ALS JE WEIGERT, BEN JE ER GEWEEST.

ROEP DIE ROBOT TERUG. JULLIE ZITTEN NATUURLIJK OOK ACHTER DIE DIAMANTMIJNEN AAN. JE STAAT ALLEEN AAN DE VERKEERDE KANT VAN DIT GEWEER.
ZO, DUS DAAR GAAT HET OM. ALS IK DE ZENDER GEBRUIK, KOMT ARCHIE NIET. HIJ DENKT DAN DAT HET EEN LIST IS.

EVEN VERDEROP MAAKT ARCHIE EEN KANO.
MET MIJN VINGERTOPSNIJBRANDER HOL IK DEZE BOOMSTAM UIT.
GEWELDIG. WE MOETEN ZO SNEL MOGELIJK NAAR KELHARI. VOORDAT MIJN VADER STIERF, LIET HIJ EEN BOODSCHAP NA...

MAAR PLOTSELING GAAT ARCHIE ERVANDOOR.
WAT IS DAT NOU? WAAR GA JE HEEN?
BLIJF HIER WACHTEN. MIJN VRIENDEN ZIJN IN GEVAAR.

OP DE PLEK WAAR TED EN KEN BEWAAKT WORDEN...
DE TIJD IS OM. JULLIE ROBOT IS NIET KOMEN OPDAGEN.
JIJ, LELIJKE SCHURK!
HEE, KIJK DAAR EENS!

ER STIJGT EEN GEDAANTE UIT DE RIVIER OP.
SCHIETEN! HET KOMT OP ONS AF.
EEN OF ANDER RIVIER-MONSTER ONDER DE MODDER.

ER SPUIT EEN STRAAL WATER UIT HET MONSTER.
PAK ZE, KEN. IK HEB DAT BEEST WELEENS EERDER GEZIEN.
KOGELS DOEN HET BEEST NIETS.

DAT BEEST IS NIETS ANDERS DAN ARCHIE IN EEN VERMOMMING VAN MODDER.
ARCHIE VOELDE GEVAAR, MAAR HIJ HEEFT TOM NIET MEEGEBRACHT.

TOM WORDT INMIDDELS HET WACHTEN MOE.
ARCHIE LAAT ME IN DE STEEK. HIJ ZIT WEER BIJ ZIJN VRIENDEN. IK DOE HET ALLEEN WEL.

BIJ HET VALLEN VAN DE AVOND LOEREN OVERAL DONKERE GESTALTEN.
WAT IS HET HIER DONKER. IK HEB NET HET GEVOEL OF IK VAN ALLE KANTEN BELOERD WORD. HAD IK MAAR OP ARCHIE GEWACHT.

TRIBUNZIO

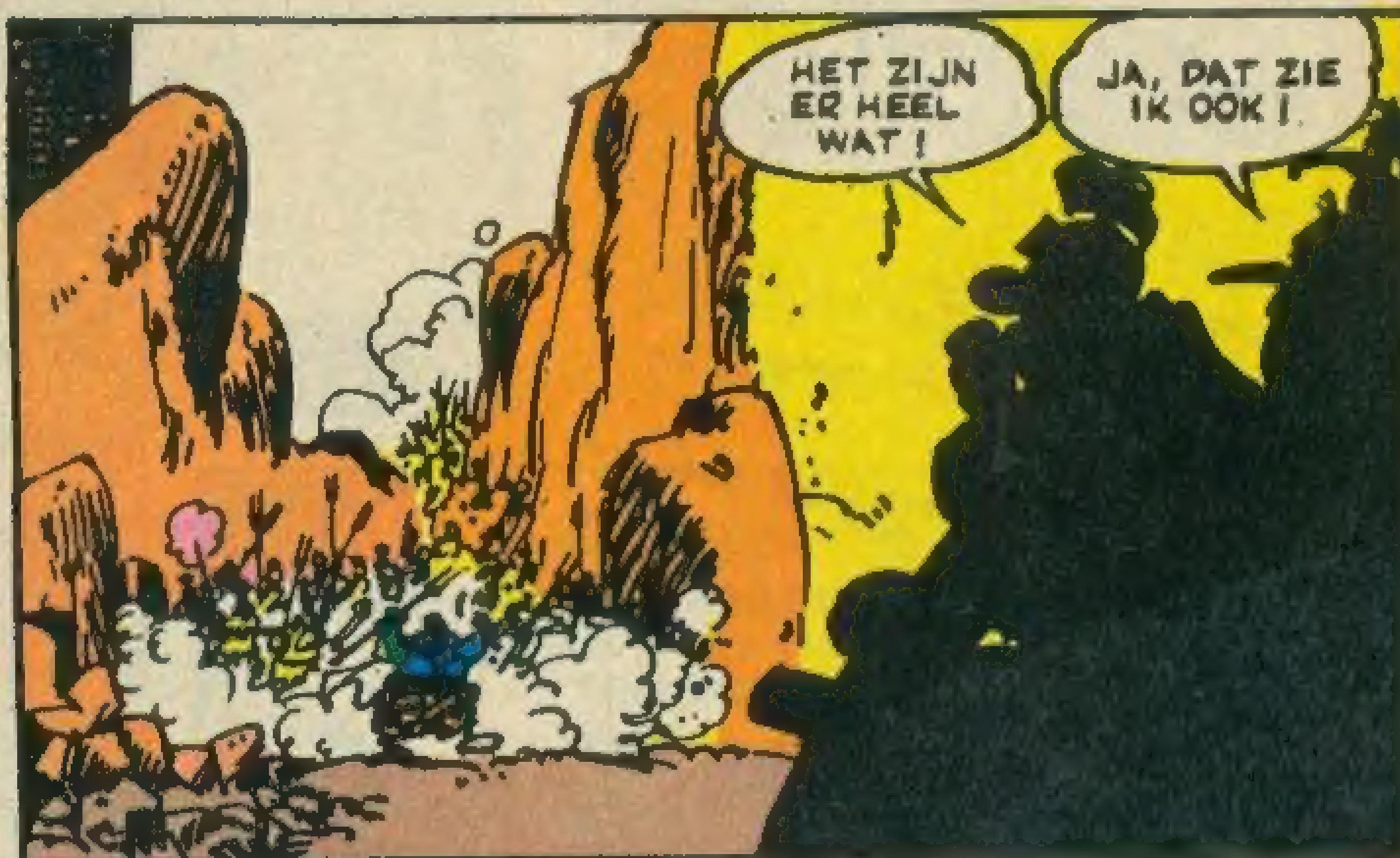

DE GEVANGENGENOMEN GARAMANT HEEFT VERKLAPT DAT ZIJN VOLK VAN PLAN IS HET ROMEINSE FORT AAN TE VALLEN.

DAAR ZIJN ZE!

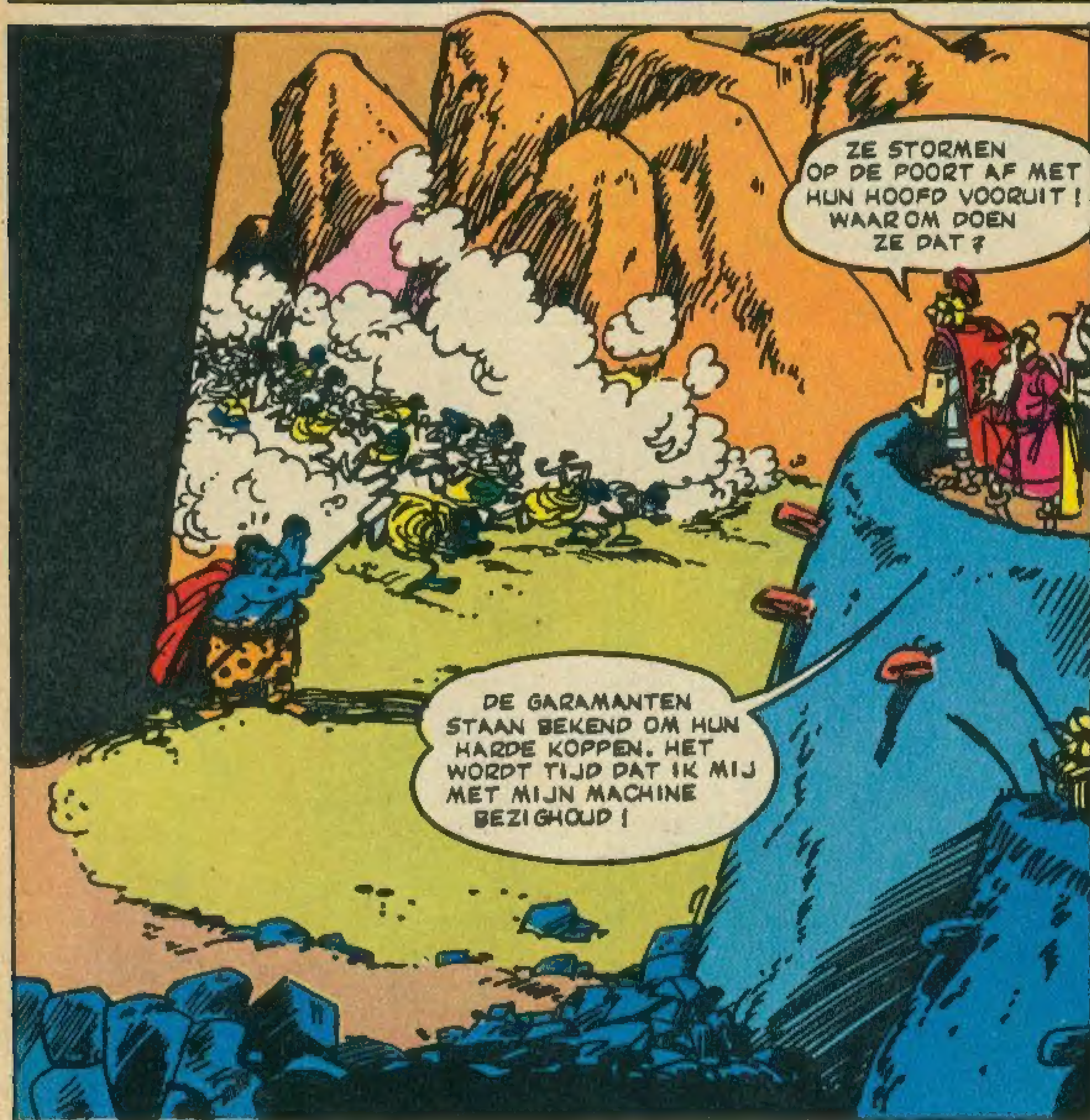

en de Garamanten

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Ontvangt U het blad per post onder adresband: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub - Haarlem.
Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad te Haarlem met vermelding: Abonnement Sjors.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34, Antwerpen. Prijs per nummer: 7,–F. Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 834.05 t.n.v. N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij. – Antwerpen.